

513-07-14 423-09/23-01/4 8

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC OSIJEK

05-09-2023

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OPIREMA POSTE
KLASA 054-01123-10/15
UR. BROJ 118-08-6401-23-2

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA
OIB: 85821130368

Osijek, L. Jagera 1

Trgovački sud u Osijeku
Poslovni broj 3 St-509/2023-9

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ministarstvo financija Porezna uprava PU Osijek
OIB 18683136487
Osijek, Županijska 4

PODACI O DUŽNIKU:

INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o.
OIB 18211582963
Osijek, Županijska 18

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Iznos dospjele tražbine **0,00 EUR / 0,00 HRK**

Glavnica **0,00 EUR / 0,00 HRK**

Kamate **0,00 EUR / 0,00 HRK**

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka **311.959,98 EUR / 2.350.462,50 HRK**

Dokaz o postojanju tražbine

- rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Službe za nadzor Klasa: UP/I-471-02/18-01/86; Ur.br.: 513-07-14-0202/015-21-25 od 31. svibnja 2021.g.,

- rješenje Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak Klasa: UP/II-471-02/21-01/325, Ur.br.: 513-04-22-2 od dana 25. siječnja 2022.g.,

- rješenje Upravnog suda u Osijeku poslovni broj: 6 Us I-358/2022-4 od 18. ožujka 2022.g.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos od **0,00 EUR / 0,00 HRK**

Ovršne isprave:

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

www.porezna-uprava.hr

* Porezna uprava u Osijeku: 1 EUR = 2.324.50 HRK

513-07-14 423-09/23-01/4 8

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Osijek, L. Jagera 1

Trgovački sud u Osijeku

Poslovni broj 3 St-509/2023-9

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ministarstvo financija Porezna uprava PU Osijek

OIB 18683136487

Osijek, Županijska 4

PODACI O DUŽNIKU:

INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o.

OIB 18211582963

Osijek, Županijska 18

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Iznos dospjele tražbine **0,00 EUR / 0,00 HRK**

Glavnica **0,00 EUR / 0,00 HRK**

Kamate **0,00 EUR / 0,00 HRK**

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka **311.959,98 EUR / 2.350.462,50 HRK**

Dokaz o postojanju tražbine

- rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Službe za nadzor Klasa: UP/I-471-02/18-01/86; Ur.br.: 513-07-14-0202/015-21-25 od 31. svibnja 2021.g.,

- rješenje Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak Klasa: UP/II-471-02/21-01/325, Ur.br.: 513-04-22-2 od dana 25. siječnja 2022.g.,

- rješenje Upravnog suda u Osijeku poslovni broj: 6 Us I-358/2022-4 od 18. ožujka 2022.g.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos od **0,00 EUR/ 0,00 HRK**

Ovršne isprave:

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Osijek, 04. rujna 2023.g.

Potpis vjerovnika
Ankica Buzina

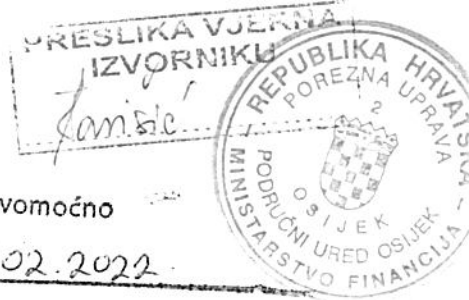

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA
POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED OSIJEK
SLUŽBA ZA NADZOR

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA
POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED OSIJEK
SLUŽBA ZA NADZOR

Primljeno:	Rješenje je pravomoćno
441.02.18.02	dana 25.02.2022.
441.02.18.02	izvršno dana 25.02.2022.

U Osijeku, dana 01.03.2022.

KLASA: UP/I-471-02/18-01/86
URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-25

Osijek, 31. svibnja 2021. godine

Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Osijek u postupku poreznog nadzora zakonitosti, pravilnosti i pravodobnosti obračuna, prijave i uplata poreza na dodanu vrijednost, kod poreznog obveznika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek, Županijska 18, na temelju članka 95. i 126. stavak 6. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20 i 42/20 – u daljnjem tekstu: OPZ) i članka 3. stavka 1. točka 5. Zakona o Poreznoj upravi („Narodne novine“ broj 115/16 i 98/19) d o n o s i:

POREZNO RJEŠENJE

Poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek, Županijska 18,

I. Utvrđuje se:

- Manje obračunati porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01. do 31.01.2018. godine:
 - Porezna osnovica u iznosu od 7.724.256,22 kn;
 - Porezna stopa od 25%;
 - Porezna obveza u iznosu od 1.929.243,77 kn;
 - Kamate zbog nepravodobno plaćenog poreza na dodanu vrijednost od dana dospijeca svake pojedine obveze, do dana sastavljanja zapisnika, odnosno 31.03.2021. godine, u iznosu 320.996,90 kn.

II. Nalaže se:

- da uplati porez na dodanu vrijednost za razdoblje 01.01.2018.g. do 31.12.2018. godine u sveukupnom iznosu od 1.929.243,77 kn na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske HR1210010051863000160, model HR68, poziv na broj 1201-18211582963.
- da uplati kamate na porez na dodanu vrijednost za 2018. godinu u sveukupnom iznosu od 320.996,90 kn na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske HR1210010051863000160, model HR68, poziv na broj 1201-18211582963.
- da obračuna i uplati daljnje kamate na nepravodobno uplaćeni porez na dodanu vrijednost od dana sastavljanja Zapisnika, odnosno 31.03.2021.g., do dana uplate na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske HR1210010051863000160, model HR68, poziv na broj 1201-18211582963.

III. N a l a ž e se da nakon izvršenih uplata iz točke II. ovog Rješenja provede odgovarajuća knjiženja u poslovnim knjigama koja se odnose na utvrđenu obvezu.

IV. Porezni obveznik izvršiti će ovo Porezno rješenje u roku 8 (osam) dana: nakon isteka roka za žalbu ako žalba nije izjavljena, odnosno nakon primitka rješenja kojim se žalba odbacuje ili odbija, odnosno nakon odricanja od prava na žalbu (čl. 133. Zakona o općem upravnom postupku „Narodne novine“ broj 47/09).

V. Ako porezni obveznik ne izvrši uplatu iz točke II., a u roku iz točke IV. izreke ovog Rješenja, naplata će se izvršiti ovrhom.

Obrazloženje

Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Porezna uprava, Područni ured Osijek, Služba za nadzor, obavilo je porezni nadzor zakonitosti, pravilnosti i pravodobnosti obračuna, prijave i uplata poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2017. do 31.01.2018. godine, kod poreznog obveznika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek, Županijska 18, prema Obavijesti o poreznom nadzoru, KLASA: 471-02/18-01/271, URBROJ: 513-07-14-18-1 od 25. travnja 2018. godine, Zaključku, KLASA:UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ:513-07-14-18-1 od 21. svibnja 2018. godine, Rješenju Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-471-02/18-01/280, URBROJ:513-04-20-4 od 26. veljače 2020. godine te o istome sačinilo Zapisnik, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-22 od 31. ožujka 2021. godine.

Na utvrđene činjenice prema navedenom Zapisniku porezni obveznik je u ostavljenom roku (osam dana) izjavio Prigovor dana 06.04.2021. godine.

U navedenom Prigovoru, zastupnik poreznog obveznika gđin Krunoslav Vukšić je istaknuo:

„Napominjemo da je ranijim Zapisnikom utvrđeno potpuno isto činjenično stanje kao i sada te da je nadležno tijelo donijelo rješenje o obračunu poreza na dodanu vrijednost koje je više tijelo, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak poništilo, vratilo na prvostupanjski postupak i naložilo prvostupanjskom tijelu što i kako mora postupiti a što je službena osoba Ivana Žuljević konstatirala u zapisnik, ali je pritom potpuno ignorirala upute drugostupanjskog tijela i ponovno donijela istovjetni Zapisnik i utvrdila poreznom obvezniku obvezu plaćanja poreza na dodanu vrijednost na primitke koje isti nije ostvario.....“

Rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-471-02/18-01/280, URBROJ:513-04-20-4 od 26.02.2020.g. , između ostalog, navedeno je: „ ... , ovo tijelo nalazi da je zbog pretjerano formalističkog tumačenja propisa, zakon povrijeđen na štetu žalitelja. Slijedom navedenog, pobijano rješenje se poništava i predmet vraća na ponovni postupak. U ponovljenom postupku, u smislu naprijed navedenih primjedbi, prvostupanjsko tijelo će utvrditi točno činjenično stanje.....“

Dakle, prvostupanjsko tijelo je provelo ponovni postupak kojim nisu utvrđene nove činjenice niti su dostavljeni dokazi koji bi doveli do drugačijeg rješenja porezne stvari te je o istome sastavilo Zapisnik, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-22 od 31. ožujka 2021. godine.

Također, vezano za Rješenje Porezne uprave, Ispostave Osijek, KLASA:UP/I-410-19/18-02/184, URBROJ:513-07-03/02-18-2 od 30.05.2018. godine kojim se poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, iz Osijeka zabranjuje primjena postupka oporezivanja porezom na dodanu vrijednost prema naplaćenju naknadi od 01.01.2018. godine zastupnik poreznog obveznika je prigovorio retroaktivnoj primjeni od 01.01.2018.g. „.....tako da porezni obveznik nije mogao niti na koji način prijeći na drugi obračun jer je već bio u sustavu naplate poreza prema naplaćenju naknadi i to prema ranijem rješenju do kraja 2018. godine..... potraživanje koje je bilo osnova za promjenu načina oporezivanja NIJE bilo naplaćeno, pa se ne može govoriti o tome da je porezni obveznik ostvario PRIMITAK kojim bi prešao u višu kategoriju primitaka i time potpao pod režim naplate naknada prema obavljenim isporukama....“

Uvidom u Informacijski sustav Porezne uprave utvrđeno je da je porezni obveznik, INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek, dostavio dana 29.04.2018.g., prijavu poreza na dobit (Obrazac PD) za 2017.g. u kojoj je iskazao ukupno ostvarene prihode u 2017.g. u iznosu 7.800.044,98 kn a koje je i evidentirao na kontima prihoda u Bruto bilanci za isto razdoblje i to: 751, 771, 774, 782, 787,788 i 789.

Slijedom navedenog, Porezna uprava, Ispostava Osijek je donijela Rješenje, KLASA:UP/I-410-19/18-02/184, URBROJ:513-07-03/02-18-2 od 30.05.2018. godine kojim se poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, iz Osijeka, sukladno članku 125 i st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj 73/13, 148/13, 143/14, Rješenje USRH 99/13 i 153/13) a u svezi s člankom 193 e st. 4. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17) (čl. 125. k st. 2. Zakona),

zabranjuje primjena postupka oporezivanja porezom na dodanu vrijednost prema naplaćenju naknadi od 01.01.2018. godine na koji porezni obveznik nije izjavio žalbu te je nejasan prigovor zastupnika poreznog obveznika a u svezi pravnog učinka istog.

Nadalje u svom prigovoru na Zapisnik, zastupnik je istaknuo „.....da je žalitelju utvrđena obveza poreza na dodanu vrijednost po računima koji su izdani Hrvatskoj gospodarskoj komori u 2017. godini, a koji nisu plaćeni, radi čega je žalitelj (po utvrđenju nadzora) bio dužan u prijavi PDV za prvo razdoblje oporezivanja (siječanj 2018. godine) iskazati sve obavljene, a neplaćene isporuke a što je porezni obveznik i učinio jer je prihode po istim računima evidentirao kao sumnjiva i sporna potraživanja.....mišljenja smo da nema osnova za obračun poreza na dodanu vrijednost po izlaznom računu broj: 1-10-1 od 04. rujna 2017. godine na osnovicu od 4.009.000,00 (obračunati PDV 1.002.250,00 kuna) i izlaznom računu broj: 2-10-1 od 04. rujna 2017. godine na osnovicu od 3.135.000,00 kuna (obračunati PDV 783.750,00 kuna) jer porezna obveza u tom trenutku NIJE nastala.....smatramo da nema osnova za primjenu članka 79. stavak 10. Zakona o porezu na dodanu vrijednost..... ukoliko je HGK osporila da su navedene usluge izvršene i tu činjenicu prvostupanjsko tijelo prihvaća u cijelosti, tada nije moguće utvrđivati da je žalitelj u obvezi plaćanja PDV-a na iste. Jer ukoliko usluga nije izvršena tada nije niti mogla nastati obveza naplate i obračuna PDV-a kao niti kamata, pa se stoga ovakvo utvrđenje prvostupanjskog tijela ukazuje nezakonitim i neutemeljenim.....“

Člankom 79. stavak 11. propisano ako netko na računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV, iako za to nije ovlašten ili izda račun iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, duguje iskazani iznos PDV-a, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

Slijedom navedenog, navodi zastupnika poreznog obveznika u svezi ne izvršavanja usluge nije od utjecaja na utvrđeno činjenično stanje jer je Zakonom o PDV-u vrlo jasno propisano u navedenom članku 79. st. 11. da iako dobra *nisu isporučena ili usluge nisu obavljene* onaj tko izda račun, duguje iskazani iznos PDV-a o čemu više u obrazloženju Rješenja.

Dana 29.04.2020. Porezna uprava, Područni ured Osijek zaprimila je drugostupanjsko rješenje Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-471-02/18-01/280, URBROJ: 513-04-20-4 od 26.02.2020., kojim se uvažava žalba Poreznog obveznika, poništava prvostupanjsko rješenje, KLASA:UP/II-471-02/18-01/86, URBROJ:513-07-14-0202/015-18-12 od 25.07.2018.g. i predmet vraća na ponovni postupak.

Drugostupanjskim rješenjem naloženo je Poreznoj upravi, Područnom uredu Osijek, kao prvostupanjskom tijelu, da provede ponovni postupak, u kojem će utvrditi točno činjenično stanje.

Ovo tijelo je provelo ponovljeni postupak nadzora poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01. siječnja 2017. godine do 31. siječnja 2018.g. o čemu je sastavilo Zapisnik, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-22 od 31. ožujka 2021. godine.

Zapisnikom kod spomenutog poreznog obveznika je utvrđeno:

Uvidom u Informacijski sustav Porezne uprave (ISPU) - „Registar poreznih obveznika“, utvrđeno je da je porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. upisan u Registar poreznih obveznika (RPO) 23.03.1994. godine, datum registracije je 24.01.1990. godine. Isti je obveznik poreza na dobit od 06.12.1996.g. i mjesečni je obveznik obračunavanja i plaćanja poreza na dodanu vrijednost od 01.01.1998.g.

Također, od 01.01.2015.g. je obveznik PDV-a prema naplaćenju naknadi do 31.12.2017.g. o čemu je dostavljena i Izjava 16.01.2015.g. (čl. 125. i i k Zakona).

Člankom 125.i., j. i k. istog Zakona propisano je da porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke. Vrijednost isporuka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vrijednost isporuka iz članka 90. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona. Iznimno od članka 30. ovoga Zakona, poreznom obvezniku koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama obveza obračuna PDV-a nastaje na dan

primitka plaćanja. Iznimno od članka 57. ovoga Zakona, porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ima pravo na odbitak pretporeza u trenutku kada je isporučitelju platio račun za isporučena dobra ili obavljene usluge. Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u računu mora navesti »obračun prema naplaćenim naknadama. Porezni obveznik iz ovoga Zakona koji želi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave o početku primjene postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama. Porezni obveznik koji dostavi izjavu o primjeni postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama iz stavka 1. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine i time se obvezuje na primjenu toga postupka na rok od tri godine. Ako porezni obveznik, čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, u roku iz stavka 1. ovoga članka ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora osigurati sve podatke potrebne za utvrđivanje i plaćanje PDV-a. Ako nadležna ispostava Porezne uprave utvrdi da podaci koje je porezni obveznik naveo u izjavi iz stavka 1. ovoga članka nisu bili točni, može poreznom obvezniku zabraniti primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama i o tome donosi rješenje, pri čemu žalba ne odgađa izvršenje rješenja. Porezni obveznik koji je primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a. Porezni obveznik iz stavka 5. ovoga članka mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave kao prilog uz prijavu PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama dostaviti popis svih izdanih, a nenaplaćenih računa i svih primljenih, a neplaćenih računa do promjene načina obračuna PDV-a.

Člankom 193.e Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost propisano je da porezni obveznik koji dostavi izjavu iz članka 125.k stavka 1. Zakona može primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine te je obvezan primjenjivati taj postupak 3 kalendarske godine. Ako nakon proteka roka iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama pod uvjetom da vrijednost njegovih isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od iznosa propisanog u članku 125.i stavku 1. Zakona. Ako porezni obveznik koji počinje s obavljanjem djelatnosti podnese zahtjev za registriranje za potrebe PDV-a u kojem je izabrao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama primjenjuje taj postupak od dana navedenog u zahtjevu te je obvezan primjenjivati taj postupak 3 kalendarske godine.

Vezano za navedeno, Porezna uprava, Ispostava Osijek je donijela Rješenje, KLASA:UP/I-410-19/18-02/184, URBROJ:513-07-03/02-18-2 od 30.05.2018. godine kojim se poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, iz Osijeka zabranjuje primjena postupka oporezivanja porezom na dodanu vrijednost prema naplaćenju naknadi od 01.01.2018. godine na koje porezni obveznik nije izjavio Žalbu.

Ad I.) Zakonom o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj 73/13, 148/13, Rješenje USRH 99/13 i 153/13, 143/14, 115/16, 106/18, 121/19 i 138/20), propisano je člankom 4. st. 1. da je predmet oporezivanja PDV-om isporuka dobara i obavljanje usluga u tuzemstvu uz naknadu koju obavi porezni obveznik koji djeluje kao takav, stjecanje dobara unutar Evropske unije, te uvoz dobara. Člankom 7. st. 5. zakona o PDV-u propisano je da se isporukom dobara uz naknadu smatra premještanje dobara koja su dio poslovne imovine poreznog

I. (1.) Nadzorom kod spomenutog poreznog obveznika utvrđeno je, pregledom dostupne dokumentacije da u razdoblju, od., isti nije obračunao obvezu poreza na dodanu vrijednost na (1.) osnovicu od kn što po (2.) stopi od 25 % (3.) iznosi kn, što zajedno s (4.) kamatama na dan sastavljanja zapisnika, od kn, ukupno iznosi kn.

Do promjene osnovice došlo je iz slijedećih razloga:

Uvidom u Bruto bilancu za 2017.g. odnosno analitiku konta 12000000 – „Kupci u tuzemstvu“ – „Nepovezana društva“ u istom razdoblju, utvrđeno je da je porezni obveznik na istome evidentirao iznos potraživanja od kupaca od 9.750.208,48 kn (dugovno) te potražno umanjeno potraživanja u iznosu od 794.949,68 kn. Stoga, saldo na dan 31.12.2017.g. odnosno sveukupna potraživanja od kupaca na dan 31.12.2017.g. iznose 8.955.258,80 kn.

Najveći iznos potraživanja 8.930.000,00 kn (s PDV-om) odnosi se na potraživanja od kupca HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB, OIB:85167032587 u 2017.g., šifra kupca:132 temeljem izlaznih računa:

1. IRA broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 5.011.250,00 kn (osnovica 4.009.000,00 kn i PDV 1.002.250,00 kn) za izradu softwera: financijsko knjigovodstvo i salda konti (središnjica+ dodatne obrade – 15 LICENCI; Prihvat izvoda – Org6 – 8 LICENCI; Knjiga URA kunska Org6 – 17 LICENCI; Fature s PDV-om – 6 LICENCI; Blagajna kunska i devizna središnjica – Org6 – 16 LICENCI; Blagajna kunska ŽK – Org6 – 35 LICENCI; Osnovna sredstva Nova – Org6 – 15 LICENCI; Osnovna sredstva stara – Org6 – 15 LICENCI; Sitan inventar – Org6 – 15 LICENCI; Knjige središnjica – Org6 – 28 LICENCI; Knjige ŽK – Org6 – 30 LICENCI i Centralna Nabava – 102 LICENCE i
2. IRA broj 2-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 3.918.750,00 kn (osnovica 3.135.000,00 kn i PDV 783.750,00 kn) za dodatnu obradu i licence prema zahtjevima korisnika prema specifikaciji (instalirani i ugovoreni software u HGK Središnjica i ostale Županijske komore – financijsko knjigovodstvo, obračun plaća, honorari (drugi dohodak), blagajna kunska i devizna, osnovna sredstva, sitan inventar, Knjiga URA kunska i devizna, robno knjigovodstvo, obračun putnih naloga, doprinosi i sl).

Također, nadzorom je utvrđeno da se navedeni izlazni računi, ne odnose na održavanje nego na isporuku softwera - „licence“ za koju porezni obveznik nije dostavio dokaz o registriranju.

Uvidom u poslovne knjige, bruto bilancu i analitiku kupca 1200000 (šifra 132), navedena potraživanja na dan 31.12.2017.g. u iznosu 8.930.000,00 kn, a koja porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek ima od kupca - HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB, OIB:85167032587 nisu naplaćena. Porezni obveznik, INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek je potraživanja od kupca odnosno temeljem navedenih izlaznih računa evidentirao prihod na kontu 75100000 – Prihodi od prodaje proizvoda nepovezanim druš. u iznosu 7.144.000,00 kn (4.009.000,00+3.135.000,00) te zbog nesigurnosti naplate, u 2017.g. navedena je potraživanja evidentirao kao rashod na kontu 73600000 – Otpisana potraživanja temeljem Zakona o računovodstvu. Knjiženje provedeno na opisan način nema utjecaja na utvrđivanje osnovice poreza na dodanu vrijednost, odnosno ne umanjuje ju, već ima utjecaj pri utvrđivanju osnovice poreza na dobit.

Nadalje, u svojim poslovnim knjigama porezni obveznik na dan 31.12.2017.g. ima evidentirana potraživanja na kontu 12900000 – Ispravak vrijednosti dospjelih a nenaplaćenih potraživanja (132 – Hrvatska gospodarska komora).

Uvidom u Knjigu IRA za nadzirano razdoblje – prolazne stavke (neplaćene) – „Isporuka dobara i usluga u RH“ porezni obveznik je na rednom broju 78 i 79 evidentirao naprijed navedena dva izlazna računa (broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. i broj 2-10-1 od 04.09.2017.g.).

Dopisom, KLASA:471-02/18-01/271, URBROJ:513-07-14-0202/015-18-2 od 17. svibnja 2018.g. temeljem članka 77. i 79. stavak 8. Općeg poreznog zakona, vezano za prikupljanje činjenica bitnih za oporezivanje, od HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB, OIB:85167032587 zatražene su poslovne knjige odnosno dokumentacija vezano za poslovnu suradnju u 2017.g. s poreznim obveznikom INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek.

Dana 24. svibnja 2018.g. HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA, ZAGREB, OIB:85167032587 dostavila je Dopis, urudžbiran u upisniku predmeta pod KLASOM:UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ:36-18-2 u kojem je navedeno: „u 2017.g. nismo imali ugovorni odnos s tvrtkom Informatički inženjering d.o.o. niti smo ga raskidali. S navedenom tvrtkom raskinuli smo ugovorni odnos dana 14. kolovoza 2015. godine.“. Nadalje, u privitku navedenog Dopisa dostavljena je i sljedeća dokumentacija:

1. analitičke kartice kupca i dobavljača za razdoblje od 01. siječnja do 31. prosinca 2017.g. Uvidom u dostavljeni analitiku konta 16110 - INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek i analitiku konta 24250 - INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek, za razdoblje od 01. siječnja do 31. prosinca 2017.g., kod HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB, OIB:85167032587, nisu evidentirana kako potraživanja tako niti dugovanja od i prema poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek;
2. Ugovor za održavanje aplikativnog software od 21.11.2012.g. Uvidom u navedeni Ugovor nadzorom je utvrđeno da je isti sklopljen s društvom INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek. Člankom 1., 3. i 4. Ugovora određeno je da je predmet Ugovora: analitika evidencije članarine i doprinosa poslovnih subjekta, netto mjesečna ugovorena naknada iznosi 50.000,00 bez PDV-a;
3. Dopis o raskidu Ugovora, KLASA:940-01/15-01/124, URBROJ:311-02/03-15-01 od 14.08.2015.g. Uvidom u navedeni Dopis utvrđeno je da su jednostrano raskinuti Ugovori sklopljeni između INFORMATIČKOG INŽENJERINGA d.o.o., Osijek i HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB kao korisnika i to: Ugovor za održavanje software od 21.11.2012.g. te pripadajući Aneksi ugovora od 01.04.2015.g., Ugovor za održavanje aplikativnog software od 01.07.2007.g. te pripadajući Aneks ugovora od 01.06.2008.g., Ugovor za održavanje aplikativnog software od 25.08.2010.g. te pripadajući Aneksi ugovora od 01.04.2015.g. te eventualno navedeni Ugovori i/ili aneksi ugovora.

Nadalje, u tijeku nadzora, dana 13. lipnja 2018.g. HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA, ZAGREB, OIB:85167032587 dostavila je Dopis, urudžbiran u upisniku predmeta pod KLASOM:UP/I-4711-02/18-01/86, URBROJ:36-18-4 kojim ovo tijelo izvještava slijedeće: "dana 08. lipnja zaprimljena su dva računa Informatičkog inženjeringa d.o.o. s datumom 04.09.2017.g. koje vam u prilogu dostavljamo. Navedene račune nismo prije zaprimili te ćemo iste vratiti pošiljatelju kao neosnovane."

Dakle nadzorom je utvrđeno, da naprijed navedeni izlazni račun broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. u sveukupnom iznosu 5.011.250,00 kn (PDV - 1.002.250,00) za izradu softwarea i račun broj 2-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 3.918.750,00 (PDV -783.750,00) za dodatne obrade i licence prema zahtjevima korisnika, izdani od poreznog obveznika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek nisu evidentirani u poslovnim knjigama HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB u 2017.g., jer HGK smatra da je dopisom jednostrano raskinuo Ugovor o održavanju software te sve druge eventualno navedene ugovore.

Na stranici 4. Rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-471-02/18-01/280, URBROJ:513-04-20-4 od 26.02.2020.g. , između ostalog, navedeno je: „ ...Međutim, činjenica na koju ukazuje žalitelj u žalbi, odnosno da isporuke uopće nisu obavljene, a što proistječe iz spisa predmeta, po ocjeni ovog tijela, je bitna u tolikoj mjeri da bi mu se, po takvim računima, utvrdila obveza poreza na dodanu vrijednost. Pored navedenog, ukazivanje žalitelja da je prihode po istim računima evidentirao kao sumnjiva i sporna potraživanja, a da isto nije utvrdilo prvostupanjsko tijelo, također je od utjecaja na rješenje ove porezno-upravne stvari. Radi navedenog, ovo tijelo nalazi da je zbog pretjerano formalističkog tumačenja propisa, zakon povrijeđen na štetu žalitelja. Slijedom navedenog, pobijano rješenje se poništava i predmet vraća na ponovni postupak. U ponovljenom postupku, u smislu naprijed navedenih primjedbi, prvostupanjsko tijelo će utvrditi točno činjenično stanje.....".

Člankom 29. stavkom 1. i 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost propisano je da je „oporezivi događaj“, događaj na temelju kojeg su ispunjeni pravni uvjeti potrebni za nastanak obveze obračuna PDV-a. „Obveza obračuna PDV-a“ nastaje u trenutku kada Porezna uprava temeljem odredbi ovoga Zakona ima pravo potraživati PDV od osobe koja ga je obvezna platiti, iako je vrijeme plaćanja PDV-a odgođeno.

Člankom 30. stavak 1. i 2. Zakona o PDV-u propisano je da oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju kada su dobra isporučena ili usluge obavljene. Ako se za isporuke dobara, osim onih iz članka 7. stavka 2. točke b) ovoga Zakona, ili obavljanje usluga kontinuirano izdaju računi ili se kontinuirano obavljaju plaćanja smatra se da su dobra isporučena i usluge obavljene po isteku razdoblja na koje se takvi računi ili plaćanja odnose.

Člankom 79. stavak 11. Zakona o porezu na dodanu vrijednost propisano je ako netko na računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV, iako za to nije ovlašten ili izda račun iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, duguje iskazani iznos PDV-a, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

Člankom 33. stavkom 7. istog Zakona propisano je da ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja ili ako porezni obveznik kojemu su isporučena dobra ili obavljene usluge koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište i nije registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu pisano izvijesti isporučitelja da nije zatražio povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ili članka 68. ovoga Zakona.

Člankom 160. Pravilnika o Porezu na dodanu vrijednost propisano je da izdavatelj računa može ispraviti pogrešno iskazani PDV u računu o isporučenim dobrima i obavljenim uslugama ako primatelj po tom računu još nije iskoristio pravo na odbitak pretporeza. U tom slučaju, izdavatelj računa obavezan je o ispravku računa pisanim putem obavijestiti primatelja računa. Izdavatelju računa u elektroničkom obliku mora biti dostavljena obavijest o storniranju toga računa u elektroničkom obliku na temelju koje će izdavatelj ispravak PDV-a proknjižiti u svom knjigovodstvu. Izdavatelju računa na papiru mora biti vraćen izvornik računa u kojemu je PDV bio pogrešno iskazan, a on ga mora pohraniti u svoju dokumentaciju i ispravak PDV-a proknjižiti u svome knjigovodstvu. Ako je primatelj računa iz stavka 1. ovoga članka prije ispravka računa već odbio pretporez u svome obračunu PDV-a, ispravak iskazanog i obračunanog PDV-a može se provesti samo pod uvjetima iz članka 33. stavka 7. Zakona. Ovo se ne odnosi na ispravak računa izdanog poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču. U tom slučaju obveza obračuna PDV-a može se ispraviti u razdoblju oporezivanja, u kojem je prodajna cijena ili dio prodajne cijene vraćen poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču, a porezni obveznik raspolaže s odgovarajućim dokazom o povratu prodajne cijene. Izdavatelj računa može ispraviti pogrešno iskazane podatke iz članka 79. stavka 1. Zakona i u tom je slučaju obavezan postupiti na način iz stavka 1. i 2. ovoga članka. Ako porezni obveznik kao izdavatelj računa utvrdi pogrešku na izdanom računu u vezi s više iskazanim PDV-om nakon isteka roka za podnošenje prijave PDV-a, može ispraviti obvezu PDV-a u onom razdoblju oporezivanja, u kojem primi pisanu obavijest primatelja računa o ispravku odbitka pretporeza

Provođenjem ponovnog postupka, e-mailom dana 26.03.2021.g., ovo tijelo zatražilo je od opunomoćenika poreznog obveznika dostavu dokumentacije kojom bi dokazao da je u svojim poslovnim knjigama (Glavnoj knjizi, Bruto bilanci, kontima prihoda, kontu potraživanja od kupca i sl.), temeljem presude ili nastanka nekih drugih okolnosti, izvršio umanjeње porezne osnovice, koja se mogla promijeniti naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, a sukladno članku 33. stavak 7. Zakona o PDV-u.

Prema navodu direktora Društva, Želimira Poljaka i opunomoćenika poreznog obveznika, odvjetnika Vukšić Krunoslava, pokrenuta je tužba u svezi nenaplaćenih potraživanja od HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB, a koja, niti tijekom postupka nadzora, niti ponovljenog postupka, odnosno do dana sastavljanja Zapisnika nije predočena.

Kako je već navedeno, uvidom u poslovnu dokumentaciju: Glavnu knjigu za 2017.g., Knjigu IRA kao i u Zapisnik te spomenute izlazne račune: broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. u sveukupnom iznosu 5.011.250,00 kn (PDV - 1.002.250,00) za izradu softwera i broj 2-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 3.918.750,00 (PDV -783.750,00) za dodatne obrade i licence prema zahtjevima korisnika, s pripadajućom dokumentacijom, nedvojbeno je utvrđeno da je porezni obveznik temeljem istih evidentirao ostvarene prihode na kontu 75100000 u 2017.g. temeljem Zakona o računovodstvu. Kako se radi o nenaplaćenim potraživanjima porezni obveznik je ista, na dan 31.12.2017.g., evidentirao na kontu 12900000 – Ispravak vrijednosti dospjelih nenaplaćenih potraživanja dakle i dalje u poslovnim knjigama porezni obveznik ima evidentirana potraživanja od kupca HGK ZAGREB. *Kako je već navedeno, knjiženje provedeno na opisani način nema utjecaja na utvrđivanje osnovice poreza na dodanu vrijednost, odnosno ne umanjuje ju, već ima utjecaj pri utvrđivanju osnovice poreza na dobit.*

Navode koje je zastupnik poreznog obveznika u prigovoru iznio vezano za neplaćanje po dva izlazna računa 1-10-1 i 2-10-1 od 04.09.2017.g. od strane kupca HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE,

ZAGREB kao i navode da je HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA, ZAGREB osporila navedene izlazne račune odnosno da navedene usluge nisu izvršene ovo tijelo smatra da isti nisu od utjecaja na utvrđeno činjenično stanje obzirom da je članak 79. st. 11. Zakona o porezu na dodanu vrijednost vrlo jasno propisao da, iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, onaj tko na računu iskaže PDV duuguje iskazani iznos PDV-a.

Kako u ponovljenom postupku nisu utvrđene nove činjenice niti su dostavljeni dokazi koji bi doveli do drugačijeg rješenja porezne stvari odnosno kako porezni obveznik nije ispravio poreznu osnovicu sukladno članku 33. st. 7. Zakona, a na računima broj 1-10-1 i 2-10-1 od 04.09.2017.g. za isporuku softvera (licenci) je iskazao PDV u sveukupnom iznosu 1.786.000,00 (1.002.250,00+783.750,00), sukladno članku 79. stavak 11. Zakona, duuguje iskazani iznos PDV-a.

Nadalje, porezni obveznik, INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963 iz Osijeka, tijekom nadzora dostavio je „Pregled otvorenih stavki kupaca od 01.01.2017. do 31.01.2018.g.“ urudžbiran u upisniku predmeta pod KLASOM:UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 383-18-3 od 13.06.2018.g., u kojem je iskazao sveukupno potraživanje od kupaca u iznosu 9.655.320,95 kn (8.941.748,65+276.687,50+395.301,00+41.583,13) odnosno obračunati PDV iznosi 1.931.064,19 kn (1.788.349,73+55.337,50+79.060,20+8.316,63) te je nadzorom prihvaćeno isto i utvrđeno da se radi o potraživanjima temeljem izlaznih računa a koja su detaljno navedena na stranicama 17. i 18. Zapisnika.

Porezni obveznik koji je primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a što je propisano člankom 125. k st. 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Slijedom svega navedenog, uvažavajući 125. k st. 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost kao i, od poreznog obveznika, dostavljen i prihvaćen „Pregled otvorenih stavki kupaca od 01.01.2017. do 31.01.2018.g.“, nadzorom je utvrđeno da je porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek u Prijavi poreza na dodanu vrijednost u mjesecu siječanj 2018.g. pod rednim brojem II.3. Isporuke dobara i usluga u RH po stopi 25%, pored redovitih izlaznih faktura u siječnju 2018.g., trebao iskazati i sve nenaplaćene izlazne fakture iz prijašnjih razdoblja odnosno trebao je iskazati sveukupno osnovicu u iznosu 7.724.256,76 kn i PDV u iznosu 1.931.064,19 kn.

Nadalje, uvidom u Bruto bilancu za 2018.g. (odnosno do 31. siječnja 2018.g.) poreznog obveznika, utvrđeno je da je podatke o pretporezu evidentirao na slijedećim kontima:

-18000000-“Pretporez 5% od isporuka dobara i prim. usluga” u iznosu	7,17 kn;
-18200000-“Pretporez 25% od isporuka dobara i prim.usluga” u iznosu	209,52 kn;
-18200001 –“Plaćeni PDV UR-a 25%” u iznosu	389,38 kn;

U tijeku nadzora, porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, OIB:18211582963 dostavio je „Pregled otvorenih stavki dobavljača od 01.01.2017.g. do 31.01.2018.g.“ kako slijedi:

1. za dobavljača DRAŽEN PLAVEC, OIB:40390630161 i to: RN 007 od 29.04.2016.g. u sveukupnom iznosu 2.851,43 kn (PDV – 570,29 kn) za prijedlog za ovrhu broj Ovrh-420/16 + troškovi i RN 008 od 29.04.2016.g. u sveukupnom iznosu 6.250,00 kn (PDV – 1.250,00 kn) za prijedlog za ovrhu broj Ovrh-737/16+troškovi;
2. za dobavljača LANICO d.o.o., OIB:12576486160 i to: RN br 12-1-1 od 05.12.2016.g. u sveukupnom iznosu 69.625,00 kn (PDV – 13.925,00 kn) za prijevod stručnog teksta, RN br 19-1-1 od 01.12.2017.g. u sveukupnom iznosu 14.000,00 kn (PDV – 2.800,00 kn) za trošak reklame i RN br 20-1-1 od 01.12.2017.g. u sveukupnom iznosu 14.000,00 kn (PDV – 2.800,00 kn) za trošak reklame.

Uvidom u „Ukupno stanje poslovnih partnera – 22000000 Dobavljači“, Knjigu primljenih (ulaznih) računa (Knjiga URA) za razdoblje od 01.01. do 31.12.2017.g., Analitičke kartice 22000000-„Dobavljači“ nadzorom je utvrđeno:

-uvidom u analitičku karticu 220 – “Dobavljači” u 2017.g., šifra dobavljača 798 – Odvjetnik Dražen Plavec, OIB:40390630161 utvrđeno je da su na istoj evidentirani ulazni računi dobavljača broj 7 i 8 od 29.04.2016.g. za sastavljenje prijedloga za ovrhu broj Ovrh-420/16 i broj Ovrh-737/16 uvećani za

troškove javnog bilježnika u sveukupnom iznosu 9.101,43 kn (2.851,43+6.250,00) odnosno na istoj nije evidentirano plaćanje istih te uvidom u Knjigu ulaznih računa utvrđeno je da pretporez u ukupnom 1.820,29 kn (570,29+1.250,00), porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, OIB:18211582963 nije koristio.

-uvidom u analitičku karticu 220 – "Dobavljači" u 2017.g., šifra dobavljača 20 – LANICO d.o.o., OIB:12576486160 utvrđeno je da su na istoj evidentirani ulazni računi dobavljača i to: 12-1-1 od 05.12.2016.g. za prijevod stručnog teksta u ukupnom iznosu 69.625,00 kn (13.925,00 kn PDV) i računi broj 19-1-1 i 20-1-1 od 01.12.2017.g. za reklamu u sveukupnom iznosu 28.000,00 kn (5.600,00 kn PDV). Uz navedene račune dobavljača LANICO d.o.o., porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, OIB:18211582963 nije predao nikakvu vjerodostojnu dokumentaciju sukladno članku 66. Općeg poreznog zakona odnosno nije predao nikakav kojim bi potkrijepio "tvrdnju" da su usluge reklame i prijave stvarno izvršene kao dokaz o tome koji je to tekst preveden i u koju svrhu te na koji način i gdje je izvršena usluga reklame.

Člankom 66. Općeg poreznog zakona propisano je da knjiženja i druga evidentiranja treba obavljati potpuno, točno, pravodobno i uredno. Primitke i izdatke blagajne (gotovinski promet) treba bilježiti slijedom njihova nastanka svakodnevno. Bilježenje podataka u poslovne knjige mora se temeljiti na urednim i vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama. Smatra se da je isprava za knjiženje uredna kad se iz nje nedvosmisleno može utvrditi mjesto i vrijeme njezina sastavljanja i njezin materijalni sadržaj, što znači narav, vrijednost i vrijeme nastanka poslovne promjene povodom koje je sastavljena. Vjerodostojna je isprava ona koja potpuno i istinito odražava nastali poslovni događaj.

Člankom 83. Zakona o porezu na dodanu vrijednost propisano je da porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućuju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. Porezni obveznik mora osigurati podatke o obvezi PDV-a za uplatu, odnosno uplati PDV-a te o potraživanju za povrat pretporeza i njegovoj naplati. Porezni obveznik mora imati i dokumentaciju koja dokazuje da su ispunjeni uvjeti za porezna oslobođenja propisana člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona.

Člankom 57. istog Zakona propisano je da pravo na odbitak PDV-a (pretporeza) nastaje u trenutku kada nastaje obveza obračuna PDV-a koji se može odbiti a člankom 58. propisano je da porezni obveznik ima pravo od PDV-a, koji je obavezan platiti, odbiti iznos PDV-a (pretporez) koji je obavezan platiti ili ga je platio u tuzemstvu za isporuke dobara ili usluge koje su mu drugi porezni obveznici obavili za potrebe njegovih oporezivih transakcija.

Sukladno već spomenutom čl. 83. i 58. Zakona o PDV-u nadzorom je utvrđeno da evidentiranja temeljem ulaznih račun broj 12-1-1 od 05.12.2016.g., 19-1-1 od 01.12.2017.g. i 20-1-1 od 01.12.2017.g. u sveukupnom iznosu 97.625,00 kn (PDV – 19.525,00 kn) predstavljaju evidentiranja temeljem nevjerodostojne dokumentacije. Postupajući na takav način poreznom obvezniku se ne priznaje pretporez u iznosu 19.525,00 kn sukladno čl. 58. st. 1. jer porezni obveznik ima pravo od PDV-a, koji je obavezan platiti, odbiti iznos PDV-a (pretporez) koji je obavezan platiti ili ga je platio u tuzemstvu za isporuke dobara ili usluge koje su mu drugi porezni obveznici obavili za potrebe njegovih oporezivih transakcija.

Dakle, poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, OIB:18211582963 u nadziranom razdoblju priznaje se pretporez u ukupnom iznosu 1.820,29 kn a koji proizlazi iz računa 007 i 008 od 29.04.2016.g. od odvjetnika Plavec Dražena.

Slijedom svega navedenog, sukladno zakonskim propisima, a na temelju dostavljene dokumentacije od strane poreznog obveznika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, OIB:18211582963 od 01.01.2018.g. nadzorom je utvrđena neprijavljena vrijednost isporuka - oporezive transakcije za siječanj 2018.g. u sveukupnom iznosu 7.716.975,08 kn (7.153.398,92 + 221.350,00 + 316.240,80 + 33.266,50 - 7.281,14) odnosno neiskazani PDV u iznosu 1.929.243,77 kn (1.931.064,06-1.820,29).

Sukladno odredbama Zakona o kamatama („Narodne novine“ broj 94/04 i 35/05), čl. 26., 29., 171. i 172. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), Odluka o kamatnim stopama, diskontnoj (eskontnoj) stopi i naknadama Hrvatske narodne banke („Narodne novine“ broj 94/17) i čl. 21. i 130. Općeg poreznog zakona, na utvrđenu obvezu PDV-a u sveukupnom iznosu 1.929.243,77 kn obračunate su zatezne kamate u sveukupnom iznosu 320.996,90 kn od dana

dospjeća obveze PDV-a do datuma sastavljanja Zapisnika (odnosno od 01.03.2018.g. do 31.03.2021. godine).

Porezna stopa od 25 % iz točke I./1./1.5., 2/2.2. i 3/3.5., propisana je člankom 38. stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Na poreznu osnovicu iz točke I./1./1.1. primjenom porezne stope iz točke I./1./1.2., Zapisnikom, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-22 od 31.03.2021.g., utvrđena je porezna obveza u sveukupnom iznosu od 1.929.243,77 kn.

Obračunata kamata, na nepravodobno plaćeni porez na dodanu vrijednost za razdoblje od dana dospjeća obveze poreza na dodanu vrijednost, do dana sastavljanja Zapisnika, odnosno 31.03.2021. godine, iznosi 320.996,90 kn, a obračunata je u skladu s odredbama Zakona o kamatama („Narodne novine“ broj 94/04 i 35/05), čl. 26., 29., 171. i 172. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), Odluka o kamatnim stopama, diskontnoj (eskontnoj) stopi i naknadama Hrvatske narodne banke („Narodne novine“ broj 94/17) i čl. 21. i 130. Općeg poreznog zakona.

I.2. Porezna stopa od 25 % iz točke I./1./1.5., 2/2.2. i 3/3.5., propisana je člankom 38. stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

I.3. Na poreznu osnovicu iz točke I./1./1.1. primjenom porezne stope iz točke I./1./1.2., Zapisnikom, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-22 od 31.03.2021.g., utvrđena je porezna obveza u sveukupnom iznosu od 1.929.243,77 kn.

I.4. Obračunata kamata, na nepravodobno plaćeni porez na dodanu vrijednost za razdoblje od dana dospjeća obveze poreza na dodanu vrijednost, do dana sastavljanja Zapisnika, odnosno 31.03.2021. godine, iznosi 320.996,90 kn, a obračunata je u skladu s odredbama Zakona o kamatama („Narodne novine“ broj 94/04 i 35/05), čl. 26., 29., 171. i 172. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), Odluka o kamatnim stopama, diskontnoj (eskontnoj) stopi i naknadama Hrvatske narodne banke („Narodne novine“ broj 94/17) i čl. 21. i 130. Općeg poreznog zakona.

Ad II. Nalozi za uplatu obveze temelje se na odredbama čl. 21. i 22. Općeg poreznog zakona a u svezi s čl. 127. istog Zakona.

Račun za uplatu poreza na dodanu vrijednost na pripadajući uplatni račune temelji se na: Naredbi o načinu uplaćivanja prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihoda za financiranje drugih javnih potreba u 2021. godini („Narodne novine“ broj 11/2021).

Ad.III. U svezi s utvrđenjima iz točke I. i zadanim nalogima iz točke II. izreke ovoga Rješenja, porezni obveznik će u svojim poslovnim knjigama provesti odgovarajuća knjiženja u skladu s odredbama članka 62. do 67. Općeg poreznog zakona, odnosno sukladno odredbama Zakona o računovodstvu („Narodne novine“ broj: 78/15, 134/15, 120/16, 116/18, 42/20 i 47/20).

Ad.IV. Određivanje roka za izvršenje rješenja temelji se na odredbi čl. 79. st. 1. i 2. i čl. 98. st. 3. Zakona o općem upravnom postupku, a u svezi s čl. 4. Općeg poreznog zakona i čl. 1. i 2. istog Zakona.

Ad.V. Ako porezni obveznik ne izvrši nalog iz točke II, a u roku iz točke IV. izreke ovog rješenja, temeljem čl. 21. Općeg poreznog zakona, naplata će se izvršiti ovrhom, a na način propisan odredbama čl. 136. do 171. Općeg poreznog zakona.

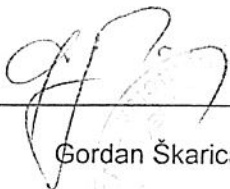
UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog Rješenja porezni obveznik ima pravo na žalbu u skladu s člankom 178. stavak 1. i 180. Općeg poreznog zakona u roku od 30 dana od dana primitka Rješenja.

Žalba se podnosi Ministarstvu financija, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, a predaje se izravno ili šalje poštom preporučeno Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područnom uredu Osijek, Županijska 4, 31000 Osijek, u dva (2) primjerka.

Na žalbu se plaća upravna pristojba u iznosu 35,00 kn, prema Tbr. 3. Tarife upravnih pristojbi koja je propisana Uredbom o tarifi upravnih pristojbi („Narodne novine“ broj 8/17) temeljem Zakona o upravnim pristojbama („Narodne novine“ broj 115/16).

**p.o. PROČELNIKA - VODITELJ
SLUŽBE ZA NADZOR**

Gordan Škarica

Dostaviti:

1. Poreznom obvezniku – zastupniku
KRUNOSLAVU VUKŠIĆU, D. Cesarića 1, Osijek
2. Dosje obveznika
3. Pismohrana(x2)

Naziv i oznaka pošiljke:

POREZNO RJEŠENJE

Klasa:

6015-494-02/18-01/86

VRH: 513-09-14-0202/015-24-25

Broj prijave: 513-09-14-0202/015-24-25

Na adresu primatelja:

ODJELENIK KRAJNOG USJE

POSREDOVANJE I OSJEK

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIA-POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED OSJEK
Osijek, Županijska 4

OSJEK

DOSTAVNICA

Potvrđujem da sam danas

(Upisati dan, mjesec i godinu primitka)

primio označenu pošiljku.

ODBIJETNIK

KRUNOSLAV VUKŠIĆ

31100 OSIJEK, Dofrste Cestica 1

31100 OSIJEK, 21/70

7.4.2012. godine

Potpis poslatelja

(Potpis dostavljača)

1. Kako dana u sati

primatelj nije zatečen na mjestu dostave, primatelju je ostavljena obavijest o tome da će sljedeća dostava biti izvršena dana između sati te da u naznačeno vrijeme bude na mjestu dostave radi uručenja pošiljke.

Dana:

(Potpis dostavljača)

2. Ni nakon ostavljene obavijesti primatelj nije zatečen na mjestu dostave te je na mjestu dostave primatelju ostavljena obavijest o neuspjeloj dostavi, vraćanju pošiljke na adresu pošiljatelja te pravnim posljedicama neuspjele dostave.

Dana:

(Potpis dostavljača)

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

KLASA: UP/II-471-02/21-01/325

URBROJ: 513-04-22-3

Zagreb, 25. siječnja 2022.

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA-POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED OSIJEK

Primljeno:	21-02-2022		
Klasifikacijska oznaka	Ustroj. jed.		
UP/I-471-02/18-001/86			
Uredbeni broj	Pril.	Vrij.	
513-07-14-0202/015-22-30			

POREZNA UPRAVA, PODRUČNI URED
OSIJEK

Županijska 4, Osijek

PREDMET: INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, Županijska 18

OIB: 18211582963

dostava drugostupanjskog
rješenja

Veza: KLASA: UP/I-471-02/18-001/86
URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-29

Dostavlja se spis u gornjem predmetu s drugostupanjskim rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, broj i datum gornji, na nadležni postupak u smislu citiranog rješenja.

Označeni primjerak uručite žalitelju, po opunomoćeniku, po propisima o obveznom dostavljanju (članak 85. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku, a u svezi sa člankom 59. Općeg poreznog zakona).

Dostavnicu o uručanju rješenja zatim vratite Ministarstvu financija na naš gornji broj.

NAČELNIK
SAMOSTALNOG SEKTORA

Nikola Biloglav, dipl.inr.

Prilog: Spis

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

KLASA: UP/II-471-02/21-01/325

URBROJ: 513-04-22-2

Zagreb, 25. siječnja 2022.

Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, OIB:18683136487, povodom žalbi poreznog obveznika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, Županijska 18, OIB: 18211582963, izjavljenih po zakonskom zastupniku Želimiru Poljaku, Osijek, OIB:20948096731 i opunomoćeniku Krunoslavu Vukšiću, odvjetniku iz Osijeka, Dobriše Cesarića 1, OIB:86250321170, protiv rješenja Ministarstva financija - Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Klasa: UP/I-471-02/18-01/86, Ubroj: 513-07-14-0202/015-21-15 od 31.05.2021.g. u postupku poreznog nadzora, na temelju odredbi članka 183. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" br. 115/16, 121/19, 32/20 i 42/20) i članka 36. Uredbe o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija ("Narodne novine" br. 97/20), donosi

R J E Š E N J E

Žalba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem žalitelju se utvrđuje i nalaže uplata obveza na način kako je to utvrđeno u točki I. i II. izreke prvostupanjskog rješenja. Točkom III. osporenog rješenja naloženo je žalitelju da nakon izvršenih uplata iz točke II. provede odgovarajuća knjiženja u poslovnim knjigama, točkom IV. određen je rok od 8 dana za izvršenje pobijanog rješenja od dana njegove izvršnosti, dok je u točki V. predmetnog rješenja žalitelj upozoren da će se ukoliko ne izvrši uplate iz točke II., a u roku iz točke IV., naplata izvršiti ovrhom.

U pravovremenoj žalbi protiv osporenog rješenja zakonski zastupnik žalitelja Želimir Poljak navodi da istu podnosi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

Nadalje, navodi da prvostupanjsko tijelo nije provelo postupak nadzora kod HGK da bi se utvrdilo da li je uopće nastao poslovni odnos, prvostupanjsko tijelo neovlašteno isto potraživanje tretira u dva poslovna odnosa i porezna razdoblja i retroaktivno utvrđuje poreznu obvezu, ako je stajalište II. tijela da evidentiranje određenih potraživanja kao sumnjivih i

spornih je od utjecaja na rješavanje ove upravne stvari, prvostupanjsko tijelo je dužno stajalište uvažiti.

Dalje ukazuje na odluke Ustavnog suda RH U-III-2868/2012 od 09.01.2014., U-III-2184/2009 od 13.XI 2014, U-III-412/2016, U-III-3463/2012, U-III-2551/2015 i dr. u IC, U-III-361000/2009 od 04.02.2014., U-III-4467(2010., U-III-412/2016 i dr., U-I-5249/2013.

Navodi da porezna obveza može nastati tek po utvrđenju nastanka odnosno postojanja poslovnog odnosa.

Prvostupanjsko tijelo nije utvrdilo i ocijenilo ključnu činjenicu da su predmetna potraživanja evidentirana kao sporna i sumnjiva.

Ističe da pravno nije dopustivo isto potraživanje različito tretirati u različitim razdobljima na drukčiji način. Ovakvim postupanjem retroaktivno se nameće porezna obveza i ugrožava sloboda poduzetništva, bez obzira da li se radi o retroaktivnom određenju nametanja porezne obveze ili plaćanja PDV-a.

Smatra da pravo na knjiženje spornih i sumnjivih potraživanja i pravo na zadržavanje istih u statusu kakav su imala u vrijeme nastanka, nikakvom voljom državnog organa se ne može promijeniti, ovo tim više što eventualna promjena ovakvog statusa u poslovnoj dokumentaciji žalitelja nije potvrđena.

Navodi da ono što je bilo sporno i nenaplaćeno i imalo status tražbine za koju postoji obveza plaćanja PDV-a tek po sustavu naplaćene tražbine, ne može odjedanput dobiti drukčiji status sve dok ne dobije status nesporne tražbine niti za to ima zakonske osnove.

Dalje navodi da prvostupanjsko tijelo pogrešno tumači propise kada tvrdi da porezni obveznik koji je primjenjivao porezni postupak prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a (konkretno žalitelj), nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama (računima) mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a. Bez obzira na ustavnost ovakve odredbe, prvostupanjsko tijelo propušta uvažiti elementarnu činjenicu da se to odnosi samo na obvezu iskazivanja onih isporuka i računa koji nisu sporni. Svako ekstenzivno tumačenje, koje primjenjuje prvostupanjsko tijelo, tj. da se moraju iskazati sva ranija potraživanja, a ne samo nesporna, vodi u pravnu nesigurnost i gušenje poduzetništva, a osim toga nema ni zakonsko i ustavno uporište.

Ukazuje na stručni članak, odluku Ustavnog suda br. U-I-5294/2013 od 18.6.2014., članak 90. Ustava te odluku Ustavnog suda RH-U-I-5294/2013. Predlaže poništiti rješenje.

Nadalje, u pravovremenoj žalbi protiv osporenog rješenja izjavljenoj po odvjetniku Krunoslavu Vukšiću žalitelj ističe da izjavljuje žalbu iz razloga članka 178. Općeg poreznog zakona.

Ističe da je prvostupanjsko tijelo pogrešno utvrdilo činjenično stanje, pogrešno primijenilo materijalni propis te se oglušilo na naputak drugostupanjskog tijela.

Smatra da je osnovni problem ovog postupka potpuno nerazumijevanje prvostupanjskog tijela u pogledu nastupanja pravnih posljedica donošenja rješenja o primjeni načina oporezivanja žalitelja, te trenutak nastanka porezne obveze žalitelja.

Navodi da žalitelj nije iskazao isporuku dobara preko 3.000.000,00 kuna i zadržao je režim oporezivanja prema naplaćenim naknadama. Konačno zakon ne propisuje da to porezni obveznik mora već može učiniti pa ukoliko bi to i morao promijeniti a to ne učini, tada bi počinio porezni prekršaj. Citira odredbe članka 125.k Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Ukazuje da je rješenjem Porezne uprave, Ispostava Osijek od 30. svibnja 2018. godine (retroaktivno) žalitelju zabranjeno je da od dana 01. siječnja 2018. godine primjenjuje postupak oporezivanja porezom na dodanu vrijednost prema naplaćenju naknadi.

Dalje ukazuje da je sporne račune izdao je dana 04. rujna 2017. godine, dakle u vrijeme dok je još bio u režimu obračuna porezne obveze prema naplaćenim i realiziranim naknadama. Tada još nije bio u obvezi prijaviti promjenu postupka oporezivanja jer označene

račune nije naplatio, dakle nije došlo do povećanja prihoda koji su jedina osnova za promjenu načina oporezivanja, pa nije niti bilo osnova za promjenu postupka oporezivanja. Ovo tim više jer žalitelj nije u protekloj kalendarskoj godini (2016) nije ostvario vrijednost isporuke usluga preko 3.000.000,00 kuna.

Ističe da retroaktivna primjena prva je zakonski nedozvoljena i pravno nedopustiva jer se pravo ne može primijeniti na pravu situaciju koja još nije bila zakonom predviđena.

Dalje ističe da prvostupanjsko tijelo nije uopće provjerilo poslovne knjige HGK i nema uporište u izvedenim dokazima, te vjeru poklanja isključivi temeljem izjave predstavnika HGK a što je suprotno odredbi Općeg poreznog zakona iz članka 121. stavak 2. kojim se propisuje način obavljanja upravnog nadzora. Citira odredbe članka 121.

Ukazuje da u postupku nije provjereno je li odbijen pretporez po tim računima i jesu li evidentirani u bruto bilancu HGK kako sporno potraživanje, nije niti utvrđeno jesu li ove usluge izvršene. Naime, ukoliko usluge nisu izvršene tada se ne može izvršiti niti obračun poreza na dodanu vrijednost jer se isti nema na što obračunati.

Smatra da nema osnova za primjenu članka 79. stavak 11. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Ukazuje da ako je prvostupanjsko tijelo u nadzoru utvrdilo da je žalitelj izdao račun primatelju koji nije plaćen, tada je bilo dužno primijeniti i odredbe članka 30. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Dalje ukazuje da budući je prvostupanjsko tijelo utvrdilo je da usluge nisu obavljene jer da je HGK u cijelosti osporila navedene izlazne račune žalitelja, isti račun nije platila, to nema osnova niti za obračun zateznih kamata primjenom članka 21. i 130. Općeg poreznog zakona.

Navodi da prvostupanjsko tijelo implicira da žalitelj nije postupio prema odredbama Općeg poreznog zakona, jer nije izvršio izmjenu prijave pozivajući se na odredbe članka 76. OPZ-a

Dalje navodi da prvostupanjsko tijelo previda bitnu činjenicu da žalitelj ovo sporno potraživanje za koje ga se rješenjem tereti nije uopće naplatio i nije ostvario prihod, pa stoga nije niti mogao izvršiti obračun PDV-a i isti prikazati kao prihod.

Da je prvostupanjsko tijelo ispravno postupilo tada bi utvrdilo da u konkretnom slučaju ne postoji dobit a niti prihod, pa time ne postoji niti obveza obračuna PDV-a. Isto se odnosi na sve utvrđene isporuke koje su navedene u pregledu otvorenih stavaka žalitelja označenih kao sporna potraživanja. Dokaz: Bruto bilanca za 2017. godinu, Bilanca i Račun dobiti i gubitaka.

Navodi da prvostupanjsko tijelo pogrešno primjenjuje odredbe članka 33. Zakona o porezu na dodanu vrijednost tvrdeći da je žalitelj mogao ispraviti iznos PDV-a ispravi odbitak pretporeza i o tome pismeno izvijesti isporučitelja.

Dalje navodi u ovoj pravnoj situaciji primjena članka 60. Pravilnika o PDV-u je irelevantna, kao što je i irelevantna primjena odredaba članaka 29. 57. i 83 Zakona o porezu na dodanu vrijednost, članka 66. Općeg poreznog zakona i članka 160. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost na koje se prvostupanjsko tijelo poziva a koji članci nisu ni u kakvoj svezi sa predmetnom situacijom i na istu se ne mogu primijeniti.

Zaključuje da prvostupanjsko tijelo u obrazloženju svog rješenja ne analizira ukupno činjenično stanje, činjenični supstrat u cjelini, ne ocjenjuje svaki dokaz za sebe i u njihovoj uzajamnoj vezi i ne izvodi iz njih zaključak, nego samo jednostrano navodi pravne propise koje se imaju primijeniti, ali ne na konkretnu pravnu situaciju nego općenito na sve slične pravne situacije opisane Zakonom, iz čega dalje ne proizlazi konkretna odgovornost žalitelja. Predlaže ukidanje rješenja.

Žalba nije osnovana.

Iz podataka spisa predmeta razvidno je da je Ministarstvo financija – Porezna uprava, Područni ured Osijek, kod žalitelja obavilo nadzor, o čemu je dana 20.06.2018. g. sastavljen Zapisnik Klasa:UP/I-471-02/18-01/86, Urbroj:513-07-14-0202/015-18-8. Na predmetni zapisnik žalitelj je u za to ostavljenom roku izjavio prigovor, koji prvostupanjsko tijelo nije uvažilo. Dana 25.07.2018.g. prvostupanjsko tijelo donijelo je je porezno rješenje Klasa: UP/I-471-02/18-01/86, Urbroj: 513-07-14-0202/015-18-12. Protiv navedenog poreznog rješenja od 25.07.2018.g. žalitelj je uložio žalbu te je ovo tijelo, postupajući po žalbi obveznika donijelo rješenje Klasa: UP/II-471-02/18-01/280, URBROJ:513-04-20-4 dana 26.02.2020.g., kojim je žalba uvažena, poništeno citirano prvostupanjsko rješenje od 25.07.2018.g. i predmet vraćen na ponovni postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjsko je tijelo sukladno utvrđenom činjeničnom stanju sastavilo Zapisnik Klasa: UP/I-471-02/18-01/86, Urbroj: 513-07-14-0202/015-21-22 od dana 31.03.2021.g. Na predmetni zapisnik žalitelj je u za to ostavljenom roku izjavio prigovor koji prvostupanjsko tijelo nije uvažilo. Dana 31.05.2021.g. prvostupanjsko tijelo je donijelo osporavano rješenje, a na koje je rješenje žalitelj izjavio ovopredmetnu žalbu.

Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, iz spisa predmeta, utvrdilo je slijedeće činjenice i okolnosti relevantne za odlučivanje o žalbi podnositelja:

Prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da je žalitelj na kontu 12000000 - „Kupci u tuzemstvu” - „Nepovezana društva” u Bruto bilanci za 2017.g. evidentirao sveukupna potraživanja od kupaca na dan 31.12.2017.g. u iznosu od 8.955.258,80 kn.

Najveći iznos potraživanja (8.930.000,00 kn s PDV-om) u 2017.g. odnosi se na potraživanja od kupca Hrvatske Gospodarske Komore, temeljem izlaznih računa: IRA broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 5.011.250,00 kn (osnovica 4.009.000,00 kn i PDV 1.002.250,00 kn) i IRA broj 2-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 3.918.750,00 kn (osnovica 3.135.000,00 kn i PDV 783.750,00 kn). Navedena potraživanja na dan 31.12.2017.g. nisu naplaćena. Žalitelj je o temeljem navedenih izlaznih računa evidentirao prihod na kontu 75100000 - Prihodi od prodaje proizvoda nepovezanim druš. u iznosu 7.144.000,000 kn (4.009.000,00+3.135.000,00) te je zbog nesigurnosti naplate, u 2017.g. navedena potraživanja evidentirao kao rashod na kontu 73600000 - Otpisana potraživanja. Žalitelj je u svojim poslovnim knjigama na dan 31.12.2017.g. imao evidentirana potraživanja na kontu 12900000 - Ispravak vrijednosti dospjelih a nenaplaćenih potraživanja (Hrvatska gospodarska komora).

Nadalje, uvidom u Knjigu IRA za nadzirano razdoblje - prolazne stavke (neplaćene) - „Isporuka dobara i usluga u RH” prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da je žalitelj je na rednom broju 78 i 79 evidentirao naprijed navedena dva izlazna računa (broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. i broj 2-10-1 od 04.09.2017.g.) te da naprijed navedeni izlazni račun za izradu softwarea i za dodatne obrade i licence prema zahtjevima korisnika, izdani od žalitelja nisu evidentirani u poslovnim knjigama HGK, u 2017.g.

Provođenjem ponovnog postupka, prvostupanjsko tijelo zatražilo je, dana 26.03.2021.g., od žalitelja dostavu dokumentacije kojom bi dokazao da je u svojim poslovnim knjigama temeljem presude ili nastanka nekih drugih okolnosti, izvršio umanjeње porezne osnovice, koja se mogla promijeniti naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, a sukladno članku 33. stavak 7. Zakona o PDV-u.

Takoder, prema navodu žalitelja, pokrenuta je tužba u svezi nenaplaćenih potraživanja od HGK, a koja nije predložena niti tijekom postupka nadzora, niti ponovljenog postupka, odnosno do dana sastavljanja Zapisnika u ponovnom postupku.

Nadalje, žalitelj je tijekom nadzora dostavio je „Pregled otvorenih stavki kupaca od 01.01.2017. do 31.01.2018.g.“ u kojem je iskazao sveukupno potraživanje od kupaca u iznosu 9.655.320,95 kn odnosno obračunati PDV iznosi 1.931.064,19 kn te je nadzorom prihvaćeno isto i utvrđeno da se radi o potraživanjima temeljem izlaznih računa a koja su detaljno navedena na stranicama 17. i 18. Zapisnika.

Budući je žalitelj primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama morao je iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te je ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a što je propisano člankom 125. k st. 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Uvažavajući odredbe članka 125. k stavak 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost kao i od žalitelja dostavljen i prihvaćen „Pregled otvorenih stavki kupaca od 01.01.2017. do 31.01.2018.g.“, prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da je žalitelj u Prijavi poreza na dodanu vrijednost u mjesecu siječanj 2018.g. pod rednim brojem II.3. Isporuke dobara i usluga u RH po stopi 25%, pored redovitih izlaznih faktura u siječnju 2018.g., trebao iskazati i sve nenaplaćene izlazne fakture iz prijašnjih razdoblja odnosno trebao je iskazati sveukupno osnovicu u iznosu 7.724.256,76 kn i PDV u iznosu 1.931.064,19 kn.

Prvostupanjsko tijelo je također žalitelju u nadziranom razdoblju priznalo pretporez u ukupnom iznosu od 1.820,29 kn sukladno članku 125. k stavak 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a koji proizlazi iz računa 007 i 008 od 29.04. 2016.g. za koje žalitelj posjeduje vjerodostojnu dokumentaciju.

Slijedom svega navedenog prvostupanjsko tijelo je žalitelju utvrdilo obvezu PDV u ukupnom iznosu od 1.929.243,77 kn (1.931.064,19 - 1.820,29).

U smislu primjene mjerodavnog materijalnog prava, u skladu sa odredbama članka 5. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" br. 115/16, 121/19, 32/20 i 42/20, dalje u tekstu: OPZ), u postupku oporezivanja primjenjuju se propisi koji su bili na snazi u vrijeme nastanka činjenica na kojima se temelji oporezivanje.

Oporezivanje i plaćanje poreza na dodanu vrijednost regulirano je Zakonom o porezu na dodanu vrijednost ('Narodne novine', br. 73/13, 148/13, 143/14, 115/16, Rješenje USRH 99/13, 153/13, u daljnjem tekstu: Zakon), a podzakonski Pravilnikom o porezu na dodanu vrijednost ('Narodne novine', br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17, u daljnjem tekstu: Pravilnik).

Člankom 125.i stavak 1. Zakona propisano je da porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke. Vrijednost isporuka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vrijednost isporuka iz članka 90. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona. Iznimno od članka 30. ovoga Zakona, poreznom

obvezniku koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama obveza obračuna PDV-a nastaje na dan primitka plaćanja. Iznimno od članka 57. ovoga Zakona, porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ima pravo na odbitak pretporeza u trenutku kada je isporučitelju platio račun za isporučena dobra ili obavljene usluge. Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u računu mora navesti »obračun prema naplaćenim naknadama.

Člankom 125.k stavak 1. propisano je da porezni obveznik iz članka 125. i stavka 1. ovoga Zakona koji želi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave o početku primjene postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama. Stavkom 2. propisano je da porezni obveznik koji dostavi izjavu o primjeni postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama iz stavka 1. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine i time se obvezuje na primjenu toga postupka na rok od tri godine. Ako porezni obveznik, čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, u roku iz stavka 1. ovoga članka ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama. Stavkom 3. Propisano je da porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora osigurati sve podatke potrebne za utvrđivanje i plaćanje PDV-a. Stavkom 4. propisano je ako nadležna ispostava Porezne uprave utvrdi da podaci koje je porezni obveznik naveo u izjavi iz stavka 1. ovoga članka nisu bili točni, može poreznom obvezniku zabraniti primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama i o tome donosi rješenje, pri čemu žalba ne odgađa izvršenje rješenja. Stavkom 5. propisano je da oporezni obveznik koji je primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a. Stavkom 6. propisano je da porezni obveznik iz stavka 5. ovoga članka mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave kao prilog uz prijavu PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama dostaviti popis svih izdanih, a nenaplaćenih računa i svih primljenih, a neplaćenih računa do promjene načina obračuna PDV-a.

Člankom 193.e stavak 1. Pravilnika propisano je da porezni obveznik koji dostavi izjavu iz članka 125.k stavka 1. Zakona može primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine te je obvezan primjenjivati taj postupak 3 kalendarske godine. Stavkom 2. propisano je ako nakon proteka roka iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama pod uvjetom da vrijednost njegovih isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od iznosa propisanog u članku 125.i stavku 1. Zakona. Stavkom 3. propisano je ako porezni obveznik koji počinje s obavljanjem djelatnosti podnese zahtjev za registriranje za potrebe PDV-a u kojem je izabrao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama primjenjuje taj postupak od dana navedenog u zahtjevu te je obvezan primjenjivati taj postupak 3 kalendarske godine.

Člankom 29. stavkom 1. i 2. Zakona propisano je da je „oporezivi događaj“, događaj na temelju kojeg su ispunjeni pravni uvjeti potrebni za nastanak obveze obračuna PDV-a. „Obveza obračuna PDV-a“ nastaje u trenutku kada Porezna uprava temeljem odredbi ovoga Zakona ima

pravo potraživati PDV od osobe koja ga je obvezna platiti, iako je vrijeme plaćanja PDV-a odgođeno.

Člankom 30. stavak 1. i 2. Zakona propisano je da oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju kada su dobra isporučena ili usluge obavljene. Ako se za isporuke dobara, osim onih iz članka 7. stavka 2. točke b) ovoga Zakona, ili obavljanje usluga kontinuirano izdaju računi ili se kontinuirano obavljaju plaćanja smatra se da dobra isporučena i usluge obavljene po isteku razdoblja na koje se takvi računi ili plaćanja odnose.

Člankom 79. stavak 11. Zakona propisano je ako netko na računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV, iako za to nije ovlašten ili izda račun iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, duguje iskazani iznos PDV-a, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

Člankom 33. stavkom 7. Zakona propisano je da ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja ili ako porezni obveznik kojemu su isporučena dobra ili obavljene usluge koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište i nije registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu pisano izvijesti isporučitelja da nije zatražio povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ili članka 68. ovoga Zakona.

Člankom 160. Pravilnika propisano je da izdavatelj računa može ispraviti pogrešno iskazani PDV u računu o isporučenim dobrima i obavljenim uslugama ako primatelj po tom računu još nije iskoristio pravo na odbitak pretporeza. U tom slučaju, izdavatelj računa obavezan je o ispravku računa pisanim putem obavijestiti primatelja računa. Izdavatelju računa u elektroničkom obliku mora biti dostavljena obavijest o storniranju toga računa u elektroničkom obliku na temelju koje će izdavatelj ispravak PDV-a proknjižiti u svom knjigovodstvu. Izdavatelju računa na papiru mora biti vraćen izvornik računa u kojemu je PDV bio pogrešno iskazan, a on ga mora pohraniti u svoju dokumentaciju i ispravak PDV-a proknjižiti u svome knjigovodstvu. Ako je primatelj računa iz stavka 1. ovoga članka prije ispravka računa već odbio pretporez u svome obračunu PDV-a, ispravak iskazanog i obračunanog PDV-a može se provesti samo pod uvjetima iz članka 33. stavka 7. Zakona. Ovo se ne odnosi na ispravak računa izdanog poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču. U tom slučaju obveza obračuna PDV-a može se ispraviti u razdoblju oporezivanja, u kojem je prodajna cijena ili dio prodajne cijene vraćen poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču, a porezni obveznik raspolaže s odgovarajućim dokazom o povratu prodajne cijene. Izdavatelj računa može ispraviti pogrešno iskazane podatke iz članka 79. stavka 1. Zakona i u tom je slučaju obavezan postupiti na način iz stavka 1. i 2. ovoga članka. Ako porezni obveznik kao izdavatelj računa utvrdi pogrešku na izdanom računu u vezi s više iskazanim PDV-om nakon isteka roka za podnošenje prijave PDV-a, može ispraviti obvezu PDV-a u onom razdoblju oporezivanja, u kojem primi pisanu obavijest primatelja računa o ispravku odbitka pretporeza.

Člankom 83. Zakona propisano je da porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućuju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. Porezni obveznik mora osigurati podatke o obvezi PDV-a za uplatu, odnosno uplati PDV-a te o potraživanju za povrat pretporeza i njegovoj naplati. Porezni obveznik mora imati

i dokumentaciju koja dokazuje da su ispunjeni uvjeti za porezna oslobođenja propisana člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona.

Člankom 57. istog Zakona propisano je da pravo na odbitak PDV-a (pretporeza) nastaje u trenutku kada nastaje obveza obračuna PDV-a koji se može odbiti a člankom 58. propisano je da porezni obveznik ima pravo od PDV-a, koji je obavezan platiti, odbiti iznos PDV-a (pretporez) koji je obavezan platiti ili ga je platio u tuzemstvu za isporuke dobara ili usluge koje su mu drugi porezni obveznici obavili za potrebe njegovih oporezivih transakcija.

Člankom 66. OPZ-a propisano je da knjiženja i druga evidentiranja treba obavljati potpuno, točno, pravodobno i uredno. Primitke i izdatke blagajne (gotovinski promet) treba bilježiti slijedom njihova nastanka svakodnevno. Bilježenje podataka u poslovne knjige mora se temeljiti na urednim i vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama. Smatra se da je isprava za knjiženje uredna kad se iz nje nedvosmisleno može utvrditi mjesto i vrijeme njezina sastavljanja i njezin materijalni sadržaj, što znači narav, vrijednost i vrijeme nastanka poslovne promjene povodom koje je sastavljena. Vjerodostojna je isprava ona koja potpuno i istinito odražava nastali poslovni događaj. Odredbe članka 88. OPZ-a propisuju da u poreznom postupku teret dokaza snosi porezno tijelo za činjenice koje utemeljuju porez (u skladu s člankom 6. stavkom 2. istog Zakona) dok porezni obveznik snosi teret za činjenice koje smanjuju ili ukidaju porez.

Nisu osnovani navodi žalitelja da prvostupanjsko tijelo pogrešno tumači propise kada tvrdi da porezni obveznik koji je primjenjivao porezni postupak prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a (konkretno žalitelj), nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama (računima) mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a, budući da prvostupanjsko tijelo propušta uvažiti elementarnu činjenicu da se to odnosi samo na obvezu iskazivanja onih isporuka i računa koji nisu sporni.

Iz citiranih zakonskih odredbi (članak 125. k st. 5. Zakona) jasno proizlazi da je žalitelj trebao prijaviti PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja (siječanj 2018.g.) nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama te iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene, te imao pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a.

Naime, žalitelj je tijekom 2017. godine sukladno odredbama članka 125. i. Zakona o porezu na dodanu vrijednost bio obveznik plaćanja PDV prema naplaćenim isporukama.

Budući je tijekom 2017. godine žalitelj u svojim poslovnim knjigama iskazao isporuke u vrijednosti većoj od 3.000.000,00 kn nadležna je ispostava porezne uprave 30.05.2018. godine donijela Rješenje kojim se žalitelju, sukladno članku 125. i st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a u svezi s člankom 193. e st. 4 Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost zabranjuje primjena postupka oporezivanja porezom na dodanu vrijednost prema naplaćenoj naknadi od 01.01.2018. godine, a na koje rješenje žalitelj nije u zakonskom roku izjavio žalbu.

Žalitelj je također tijekom nadzora dostavio „Pregled otvorenih stavki kupaca od 01.01.2017. do 31.01.2018.g.“ u kojem je iskazao sveukupno potraživanje od kupaca u iznosu 9.655.320,95 kn odnosno obračunati PDV iznosi 1.931.064,19 kn te je nadzorom prihvaćeno isto i utvrđeno da se radi o potraživanjima temeljem izlaznih računa. Najveći iznos iskazanih isporuka odnosi se na račune evidentirane u knjizi IRA 2017. i izdane HGK: IRA broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 5.011.250,00 kn (osnovica 4.009.000,00 kn i PDV 1.002.250,00 kn)

i IRA broj 2-10-1 od 04.09.2017.g u iznosu 3.918.750,00 kn (osnovica 3.135.000,00 kn i PDV 783.750,00 kn). Navedeni računi izdani HGK na dan 31.12.2017.g. nisu naplaćeni, odnosno temeljem istih žalitelj nije iskazao obvezu PDV- a u 2017.g.

Činjenica da žaliteljev dobavljač HGK navedene račune nije evidentirao u poslovnim knjigama nije od utjecaja na utvrđeno činjenično stanje, budući žalitelj nije ispravio poreznu osnovicu, a na računima IRA broj 1-10-1 i 2-10-1 od 04.09.2017.g. je iskazao PDV u sveukupnom iznosu 1.786.000,00 sukladno članku 79. stavak 11. Zakona o porezu na dodanu vrijednost duuguje iskazani iznos PDV.

Prvostupanjsko tijelo je također poštivajući odredbe članka 6. stavak 2. OPZ-a žalitelju u nadziranom razdoblju priznalo pretporez u ukupnom iznosu od 1.820,29 kn sukladno članku 125. k stavak 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a koji proizlazi iz računa 007 i 008 od 29.04. 2016.g. za koje je žalitelj posjedovao vjerodostojnu dokumentaciju.

Žaliteljevo ukazivanje na odluke Ustavnog suda u konkretnom slučaju nisu od utjecaja na utvrđeno činjenično stanje i utvrđene obveze.

Po ocjeni ovog tijela prvostupanjsko tijelo je provelo porezni postupak slijedeći u cijelosti odredbe Općeg poreznog zakona i odredbe Zakona o općem upravnom postupku jer je postupilo u dobroj vjeri, odnosno savjesno je i pošteno, na temelju zakonskih odredbi utvrdilo porezne obveze. Ovo tijelo također ocjenjuje da je prvostupanjsko tijelo, uvidom u poslovne knjige i dokumentaciju dokazalo činjenice na kojima temelji utvrđivanje poreza, da je nadzor obavilo s jednakom pozornošću u pogledu svih bitnih činjenica, kako onih koje idu na štetu tako i onih u korist žalitelja.

Prema sadržaju spisa predmeta ovo tijelo nalazi da je pobijano rješenje doneseno temeljem pravilno i u dovoljnoj mjeri utvrđenog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu materijalnog i postupovnog prava, pa kako žalitelj ničim u smislu članka 88. Općeg poreznog zakona ne dokazuje drugačije, dok ostali žalbeni navodi nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari, valjalo je žalbu žalitelja, kao neosnovanu, odbiti.

Na temelju izloženog i propisa članka 116. Zakona o općem upravnom postupku, u vezi s člankom 4. Općeg poreznog zakona, riješeno je kao u izreci.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv istog može pokrenuti upravni spor tužbom Upravnom sudu u roku 30 dana od dana prijema rješenja. Tužba se podnosi, Upravnom sud u Osijeku, Trg Ante Starčevića 7, Osijek.

Dostaviti:

1. Ministarstvu financija, Porezna uprava, Područni ured Osijek, uz povrat spisa i dva primjerka rješenja s tim da označeni primjerak uruči žalitelju putem opunomoćenika
2. Pismohrana, ovdje.

NAČELNIK
SAMOSTALNOG SEKTORA
Nikola Biloglav, dipl. iur.

DOSTAVNICA

Potvrđujem da sam primio označenu pošiljku.

25.02.2022

(Upisati dan, mjesec i godinu primitka)

0057A

(Upisati dan, mjesec i godinu primitka)

primio označenu pošiljku.

da SBB, para a SBB
KORINOS LTDA, CNPJ nº
31000135/0001, Domicílio Comercial
CNPJ nº 31003221/00
CNPJ nº 31003221/00, fone: 031/401-1822
CNPJ nº 31003221/00, fone: 031/401-1822
CNPJ nº 31003221/00, fone: 031/401-1822

ATSKA POSTA
Primo o

1. Kako dana U sati
primatelj nije zatačen na mjestu dostave, primatelju je
ostavljena obavijest o tome da će sljedeća dostava biti izvršena
dana između sati
te da u naznačeno vrijeme bude na mjestu dostave radi
uručenja pošiljke.

Dana

(Popis dostavljača)

2. Ni nakon ostavljene obavijesti primatelji nije zatečen na mjestu dostave te je na mjestu dostave primatelju ostavljena obavijest o neuspjeloj dostavi, vraćanju pošiljke na adresu pošiljatelja te pravnim posljedicama neuspjele dostave.

Dana

(Potpis dostavljača)

Naziv i oznaka pošiljke:

II - S.M.P. POR. PJEŠENJE

Klasa: UP/TJ - 471-02/21-01/325

Broj priloga: 513-04-22-2

Na adresu primatelja:

ODJETNIK KRMOSLAV VUKIĆ

D. Cesarić 1. Opatjez

12

DOSTAVNICA

Potvrđujem da sam izjavio/izjavila istinu.

(Upisati dan, mjesec i godinu primitka)

primio označenu pošiljku.

KREANOSCAV, NOVOSTIC
S1000 US/ELEK, Dobroste Ceanat
Date: 8-25-03 21:10
ON: 8-25-03 FAX: 031/201-122
E-mail: kreasca@novostic.hr

POŠTA
01.09.2011
(Potpis dostavljača)

1. Kako dana u sati
primatelj nije zatečen na mjestu dostave, primatelj je
ostavljena obavijest o tome da će sljedeća dostava biti izvršena
dana između sati
te da u naznačeno vrijeme bude na mjestu dostave radi
urnučenja pošiljke.

Dana

(Potpis dostavljачa)

2. Ni nakon ostavljene obavijesti primatelji nije zatečen na mjestu dostave te je na mjestu dostave primatelju ostavljena obavijest o neuspjeloj dostavi, vraćanju pošiljke na adresu pošiljatelja te pravnim posljedicama neuspjele dostave.

Dana

(Potpis dostavljača)

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Osijek, Trg Ante Starčevića 7/II

20-04-2022	
UPR-471-02/18-01/86	
Uredila: [signature]	-36

Poslovni broj: 6 Us I-358/2022-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Upravni sud u Osijeku, po sutkinji Blanki Sajter, uz sudjelovanje zapisničarke Anice Žigmundić, u upravnom sporu tužitelja INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. Osijek, Županijska 18, OIB: 18211582963, kojeg zastupa opunomoćenik Krunoslav Vukšić, odvjetniku u Osijeku, Dobriše Cesarića 1, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, OIB: 18683136487, kojeg zastupa Nikola Biloglav, službena osoba tuženika, radi poreznog nadzora poreza na dodanu vrijednost, 18. ožujka 2022.,

riješio je

Određuje se odgovorni učinak tužbe u ovome sporu te se odgađa izvršenje rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-25 od 31. svibnja 2021. do pravomoćnosti odluke u ovom upravnom sporu.

Obrazloženje

1.1. Tužitelj je podnio tužbu ovome sudu 15. ožujka 2022. radi poništenja rješenja tuženika KLASA: UP/II-471-02/21-01/325, URBROJ: 513-04-22-2 od 25. siječnja 2022. i rješenja Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Službe za nadzor, KLASA: UP/II-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-25 od 31. svibnja 2021. Navedenim prvostupanjskim rješenjem, između ostaloga, tužitelju je utvrđena i naložena porezna obveza plaćanja pdv-a u iznosu od 1.929.243,77 kuna kao i kamata na taj iznos, uz provedbu odgovarajućih knjiženja u poslovnim knjigama, kao i uz nalog za izvršenje rješenja u roku od osam dana od dana izvršnosti sukladno odredbi članka 133. stavak 2. i 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine broj 47/09), pod prijetnjom ovrhe. Tužitelj je također zatražio odgovorni učinak tužbe.

1.2. Tužitelj je 17. ožujka 2022. dostavio podnesak kojim je ponovno zatražio da sud odredi odgovorni učinak tužbe s obzirom da je primio opomenu tuženika u kojoj se traži plaćanje nastalog duga koji ukupno sada iznosi 2.350.463,47 kn. Ističe da bi naplatom predmetnog duga odnosno izvršenjem ovrhe za tužitelja nastala nenadoknadiva i trajno nepopravljiva šteta jer se nalaže plaćanje PDV-a na prihod koji nije ostvaren, što predstavlja nepovoljni utjecaj na poslovanje te tužitelj nije u stanju platiti predmetno potraživanje dok ne naplati potraživanje na koje je ovaj porez.

obračunat. Pokretanje predmetne ovrhe smatra da bi nedvojbeno izazvalo pokretanje stečajnog postupka kod tužitelja a možda i likvidaciju tvrtke s posljedicama koje ne idu u korist niti tužitelju kao ni tuženiku.

2. Dakle, tužitelj je u tužbi i navedenom podnesku, između ostalog, zatražio da sud (žurno) odluči da tužba ima odgodni učinak u smislu odredbe članka 26. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.; dalje: ZUS) jer bi izvršenjem prvostupanjskog rješenja u ovoj upravnoj stvari tužitelju nastupila šteta koju bi tužitelj teško mogao otkloniti, a zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke te odgoda nije protivna javnom interesu, pri čemu je prijedlog i obrazložio.

3. Prijedlog je osnovan.

4. 1. Prema odredbi članka 26. stavka 2. ZUS-a sud može odlučiti da tužba ima odgodni učinak ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, ako zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke, a odgoda nije protivna javnom interesu.

4.2. Dakle, sud može odlučiti da tužba odgađa izvršenje pojedinačne odluke ako su kumulativno ispunjene sve zakonom propisane pretpostavke.

5. Ocjenjujući osnovanost predmetnog prijedloga za odgodnim učinkom tužbe, sud smatra da je tužitelj u prijedlogu za odgodu učinio vjerojatnim da bi izvršenje prvostupanjskog rješenja prouzročilo štetu koja bi se teško mogla popraviti s gledišta štetnih posljedica koje mogu nastati na strani tužitelja (u vidu nastupa nelikvidnosti i nemogućnosti podmirivanja obveza, te u konačnici pokretanja stečajnog postupka i prestanka daljnje poslovne aktivnosti tužitelja), uvažavajući i specifične okolnosti otežanih uvjeta rada i poslovanja uslijed pandemije bolesti COVID-19.

6. Kako odgoda izvršenja prvostupanjskog rješenja u ovoj upravnoj stvari u okolnostima konkretnog slučaja nije suprotna javnom interesu, jer iako je naplata poreza u javnom interesu, također je u javnom interesu uspješan rad i poslovanje trgovačkih društava i očuvanje radnih mjesta, to je ocjena suda da su u ovom konkretnom slučaju učinjene vjerojatnim pretpostavke iz odredbe članka 26. stavka 2. ZUS-a, slijedom čega je osnovan prijedlog tužitelja da podnesena tužba ima odgodni učinak do donošenja odluke o meritumu stvari, tj. do donošenja pravomoćne odluke u ovome sporu.

7. Zbog navedenog, a na temelju odredbe članka 26. stavka 2. u svezi sa člankom 65. stavkom 1. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Osijeku 18. ožujka 2022.

Sutkinja
Blanka Sajter v. r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena (članak 67. stavak 1., vezano za članak 26. stavak 2. ZUS-a).

Za točnost otpravka
Anica Žigmundić

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

KLASA: UP/II-471-02/21-01/325

URBROJ: 513-04-22-3

Zagreb, 25. siječnja 2022.

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA-POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED OSIJEK

Primljeno:	21-02-2022
Klasifikacijska oznaka	Ustroj. jed.
UP/I-471-02/18-001/86	
Uredbeni broj	Pril. Vrij.
513-07-14-0205/015-22-30	

POREZNA UPRAVA, PODRUČNI URED
OSIJEK
Županijska 4, Osijek

PREDMET: INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, Županijska 18

OIB: 18211582963

dostava drugostupanjskog
rješenja

Veza: KLASA: UP/I-471-02/18-001/86
URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-29

Dostavlja se spis u gornjem predmetu s drugostupanjskim rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, broj i datum gornji, na nadležni postupak u smislu citiranog rješenja.

Označeni primjerak uručite žalitelju, po opunomoćeniku, po propisima o obveznom dostavljanju (članak 85. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku, a u svezi sa člankom 59. Općeg poreznog zakona).

Dostavnicu o uručanju rješenja zatim vratite Ministarstvu financija na naš gornji broj.

NAČELNIK
SAMOSTALNOG SEKTORA

Nikola Biloglav, dipl. iur.

Prilog: Spis

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

KLASA: UP/II-471-02/21-01/325

URBROJ: 513-04-22-2

Zagreb, 25. siječnja 2022.

Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, OIB:18683136487, povodom žalbi poreznog obveznika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, Županijska 18, OIB: 18211582963, izjavljenih po zakonskom zastupniku Želimiru Poljaku, Osijek, OIB:20948096731 i opunomoćeniku Krunoslavu Vukšiću, odvjetniku iz Osijeka, Dobriše Cesarića 1, OIB:86250321170, protiv rješenja Ministarstva financija - Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Klasa: UP/I-471-02/18-01/86, Ubroj: 513-07-14-0202/015-21-15 od 31.05.2021.g. u postupku poreznog nadzora, na temelju odredbi članka 183. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" br. 115/16, 121/19, 32/20 i 42/20) i članka 36. Uredbe o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija ("Narodne novine" br. 97/20), donosi

R J E Š E N J E

Žalba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem žalitelju se utvrđuje i nalaže uplata obveza na način kako je to utvrđeno u točki I. i II. izreke prvostupanjskog rješenja. Točkom III. osporenog rješenja naloženo je žalitelju da nakon izvršenih uplata iz točke II. provede odgovarajuća knjiženja u poslovnim knjigama, točkom IV. određen je rok od 8 dana za izvršenje pobijanog rješenja od dana njegove izvršnosti, dok je u točki V. predmetnog rješenja žalitelj upozoren da će se ukoliko ne izvrši uplate iz točke II., a u roku iz točke IV., naplata izvršiti ovrhom.

U pravovremenoj žalbi protiv osporenog rješenja zakonski zastupnik žalitelja Želimir Poljak navodi da istu podnosi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

Nadalje, navodi da prvostupanjsko tijelo nije provelo postupak nadzora kod HGK da bi se utvrdilo da li je uopće nastao poslovni odnos, prvostupanjsko tijelo neovlašteno isto potraživanje tretira u dva poslovna odnosa i porezna razdoblja i retroaktivno utvrđuje poreznu obvezu, ako je stajalište II. tijela da evidentiranje određenih potraživanja kao sumnjivih i

spornih je od utjecaja na rješavanje ove upravne stvari, prvostupanjsko tijelo je dužno stajalište uvažiti.

Dalje ukazuje na odluke Ustavnog suda RH U-III-2868/2012 od 09.01.2014., U-III-2184/2009 od 13.XI 2014, U-III-412/2016, U-III-3463/2012, U-III-2551/2015 i dr. u IC, U-III-361000/2009 od 04.02.2014., U-III-4467(2010., U-III-412/2016 i dr., U-I-5249/2013.

Navodi da porezna obveza može nastati tek po utvrđenju nastanka odnosno postojanja poslovnog odnosa.

Prvostupanjsko tijelo nije utvrdilo i ocijenilo ključnu činjenicu da su predmetna potraživanja evidentirana kao sporna i sumnjiva.

Ističe da pravno nije dopustivo isto potraživanje različito tretirati u različitim razdobljima na drukčiji način. Ovakvim postupanjem retroaktivno se nameće porezna obveza i ugrožava sloboda poduzetništva, bez obzira da li se radi o retroaktivnom određenju nametanja porezne obveze ili plaćanja PDV-a.

Smatra da pravo na knjiženje spornih i sumnjivih potraživanja i pravo na zadržavanje istih u statusu kakav su imala u vrijeme nastanka, nikakvom voljom državnog organa se ne može promijeniti, ovo tim više što eventualna promjena ovakvog statusa u poslovnoj dokumentaciji žalitelja nije potvrđena.

Navodi da ono što je bilo sporno i nenaplaćeno i imalo status tražbine za koju postoji obveza plaćanja PDV-a tek po sustavu naplaćene tražbine, ne može odjedanput dobiti drukčiji status sve dok ne dobije status nesporne tražbine niti za to ima zakonske osnove.

Dalje navodi da prvostupanjsko tijelo pogrešno tumači propise kada tvrdi da porezni obveznik koji je primjenjivao porezni postupak prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a (konkretno žalitelj), nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama (računima) mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a. Bez obzira na ustavnost ovakve odredbe, prvostupanjsko tijelo propušta uvažiti elementarnu činjenicu da se to odnosi samo na obvezu iskazivanja onih isporuka i računa koji nisu sporni. Svako ekstenzivno tumačenje, koje primjenjuje prvostupanjsko tijelo, tj. da se moraju iskazati sva ranija potraživanja, a ne samo nesporna, vodi u pravnu nesigurnost i gušenje poduzetništva, a osim toga nema ni zakonsko i ustavno uporište.

Ukazuje na stručni članak, odluku Ustavnog suda br. U-I-5294/2013 od 18.6.2014., članak 90. Ustava te odluku Ustavnog suda RH-U-I-5294/2013. Predlaže poništiti rješenje.

Nadalje, u pravovremenoj žalbi protiv osporenog rješenja izjavljenoj po odvjetniku Krunoslavu Vukšiću žalitelj ističe da izjavljuje žalbu iz razloga članka 178. Općeg poreznog zakona.

Ističe da je prvostupanjsko tijelo pogrešno utvrdilo činjenično stanje, pogrešno primijenilo materijalni propis te se ogлуšilo na napatuk drugostupanskog tijela.

Smatra da je osnovni problem ovog postupka potpuno nerazumijevanje prvostupanskog tijela u pogledu nastupanja pravnih posljedica donošenja rješenja o primjeni načina oporezivanja žalitelja, te trenutak nastanka porezne obveze žalitelja.

Navodi da žalitelj nije iskazao isporuku dobara preko 3.000.000,00 kuna i zadržao je režim oporezivanja prema naplaćenim naknadama. Konačno zakon ne propisuje da to porezni obveznik mora već može učiniti pa ukoliko bi to i morao promijeniti a to ne učini, tada bi počinio porezni prekršaj. Citira odredbe članka 125.k Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Ukazuje da je rješenjem Porezne uprave, Ispostava Osijek od 30. svibnja 2018. godine (retroaktivno) žalitelju zabranjeno je da od dana 01. siječnja 2018. godine primjenjuje postupak oporezivanja porezom na dodanu vrijednost prema naplaćenju naknadi.

Dalje ukazuje da je sporne račune izdao je dana 04. rujna 2017. godine, dakle u vrijeme dok je još bio u režimu obračuna porezne obveze prema naplaćenim i realiziranim naknadama. Tada još nije bio u obvezi prijaviti promjenu postupka oporezivanja jer označene

račune nije naplatio, dakle nije došlo do povećanja prihoda koji su jedina osnova za promjenu načina oporezivanja, pa nije niti bilo osnova za promjenu postupka oporezivanja. Ovo tim više jer žalitelj nije u protekloj kalendarskoj godini (2016) nije ostvario vrijednost isporuke usluga preko 3.000.000,00 kuna.

Ističe da retroaktivna primjena prva je zakonski nedozvoljena i pravno nedopustiva jer se pravo ne može primijeniti na pravu situaciju koja još nije bila zakonom predviđena.

Dalje ističe da prvostupanjsko tijelo nije uopće provjerilo poslovne knjige HGK i nema uporište u izvedenim dokazima, te vjeru poklanja isključivi temeljem izjave predstavnika HGK a što je suprotno odredbi Općeg poreznog zakona iz članka 121. stavak 2. kojim se propisuje način obavljanja upravnog nadzora. Citira odredbe članka 121.

Ukazuje da u postupku nije provjereno je li odbijen pretporez po tim računima i jesu li evidentirani u bruto bilancu HGK kako sporno potraživanje, nije niti utvrđeno jesu li ove usluge izvršene. Naime, ukoliko usluge nisu izvršene tada se ne može izvršiti niti obračun poreza na dodanu vrijednost jer se isti nema na što obračunati.

Smatra da nema osnova za primjenu članka 79. stavak 11. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Ukazuje da ako je prvostupanjsko tijelo u nadzoru utvrdilo da je žalitelj izdao račun primatelju koji nije plaćen, tada je bilo dužno primijeniti i odredbe članka 30. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Dalje ukazuje da budući je prvostupanjsko tijelo utvrdilo je da usluge nisu obavljene jer da je HGK u cijelosti osporila navedene izlazne račune žalitelja, isti račun nije platila, to nema osnova niti za obračun zateznih kamata primjenom članka 21. i 130. Općeg poreznog zakona.

Navodi da prvostupanjsko tijelo implicira da žalitelj nije postupio prema odredbama Općeg poreznog zakona, jer nije izvršio izmjenu prijave pozivajući se na odredbe članka 76. OPZ-a

Dalje navodi da prvostupanjsko tijelo previda bitnu činjenicu da žalitelj ovo sporno potraživanje za koje ga se rješenjem tereti nije uopće naplatio i nije ostvario prihod, pa stoga nije niti mogao izvršiti obračun PDV-a i isti prikazati kao prihod.

Da je prvostupanjsko tijelo ispravno postupilo tada bi utvrdilo da u konkretnom slučaju ne postoji dobit a niti prihod, pa time ne postoji niti obveza obračuna PDV-a. Isto se odnosi na sve utvrđene isporuke koje su navedene u pregledu otvorenih stavaka žalitelja označenih kao sporna potraživanja. Dokaz: Bruto bilanca za 2017. godinu, Bilanca i Račun dobiti i gubitaka.

Navodi da prvostupanjsko tijelo pogrešno primjenjuje odredbe članka 33. Zakona o porezu na dodanu vrijednost tvrdeći da je žalitelj mogao ispraviti iznos PDV-a ispravi odbitak pretporeza i o tome pismeno izvijesti isporučitelja.

Dalje navodi u ovoj pravnoj situaciji primjena članka 60. Pravilnika o PDV-u je irelevantna, kao što je i irelevantna primjena odredaba članaka 29. 57. i 83 Zakona o porezu na dodanu vrijednost, članka 66. Općeg poreznog zakona i članka 160. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost na koje se prvostupanjsko tijelo poziva a koji članci nisu ni u kakvoj svezi sa predmetnom situacijom i na istu se ne mogu primijeniti.

Zaključuje da prvostupanjsko tijelo u obrazloženju svog rješenja ne analizira ukupno činjenično stanje, činjenični supstrat u cjelini, ne ocjenjuje svaki dokaz za sebe i u njihovoj uzajamnoj vezi i ne izvodi iz njih zaključak, nego samo jednostrano navodi pravne propise koje se imaju primijeniti, ali ne na konkretnu pravnu situaciju nego općenito na sve slične pravne situacije opisane Zakonom, iz čega dalje ne proizlazi konkretna odgovornost žalitelja. Predlaže ukidanje rješenja.

Žalba nije osnovana.

Iz podataka spisa predmeta razvidno je da je Ministarstvo financija – Porezna uprava, Područni ured Osijek, kod žalitelja obavilo nadzor, o čemu je dana 20.06.2018. g. sastavljen Zapisnik Klasa:UP/I-471-02/18-01/86, Urbroj:513-07-14-0202/015-18-8. Na predmetni zapisnik žalitelj je u za to ostavljenom roku izjavio prigovor, koji prvostupanjsko tijelo nije uvažilo. Dana 25.07.2018.g. prvostupanjsko tijelo donijelo je je porezno rješenje Klasa: UP/I-471-02/18-01/86, Urbroj: 513-07-14-0202/015-18-12. Protiv navedenog poreznog rješenja od 25.07.2018.g. žalitelj je uložio žalbu te je ovo tijelo, postupajući po žalbi obveznika donijelo rješenje Klasa: UP/II-471-02/18-01/280, URBROJ:513-04-20-4 dana 26.02.2020.g., kojim je žalba uvažena, poništeno citirano prvostupanjsko rješenje od 25.07.2018.g. i predmet vraćen na ponovni postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjsko je tijelo sukladno utvrđenom činjeničnom stanju sastavilo Zapisnik Klasa: UP/I-471-02/18-01/86, Urbroj: 513-07-14-0202/015-21-22 od dana 31.03.2021.g. Na predmetni zapisnik žalitelj je u za to ostavljenom roku izjavio prigovor koji prvostupanjsko tijelo nije uvažilo. Dana 31.05.2021.g. prvostupanjsko tijelo je donijelo osporavano rješenje, a na koje je rješenje žalitelj izjavio ovopredmetnu žalbu.

Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, iz spisa predmeta, utvrdilo je slijedeće činjenice i okolnosti relevantne za odlučivanje o žalbi podnositelja:

Prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da je žalitelj na kontu 12000000 - „Kupci u tuzemstvu“ - „Nepovezana društva“ u Bruto bilanci za 2017.g. evidentirao sveukupna potraživanja od kupaca na dan 31.12.2017.g. u iznosu od 8.955.258,80 kn.

Najveći iznos potraživanja (8.930.000,00 kn s PDV-om) u 2017.g. odnosi se na potraživanja od kupca Hrvatske Gospodarske Komore, temeljem izlaznih računa: IRA broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 5.011.250,00 kn (osnovica 4.009.000,00 kn i PDV 1.002.250,00 kn) i IRA broj 2-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 3.918.750,00 kn (osnovica 3.135.000,00 kn i PDV 783.750,00 kn). Navedena potraživanja na dan 31.12.2017.g. nisu naplaćena. Žalitelj je o temeljem navedenih izlaznih računa evidentirao prihod na kontu 75100000 - Prihodi od prodaje proizvoda nepovezanim druš. u iznosu 7.144.000,000 kn (4.009.000,00+3.135.000,00) te je zbog nesigurnosti naplate, u 2017.g. navedena potraživanja evidentirao kao rashod na kontu 73600000 - Otpisana potraživanja. Žalitelj je u svojim poslovnim knjigama na dan 31.12.2017.g. imao evidentirana potraživanja na kontu 12900000 - Ispravak vrijednosti dospjelih a nenaplaćenih potraživanja (Hrvatska gospodarska komora).

Nadalje, uvidom u Knjigu IRA za nadzirano razdoblje - prolazne stavke (neplaćene) - „Isporuka dobara i usluga u RH“ prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da je žalitelj je na rednom broju 78 i 79 evidentirao naprijed navedena dva izlazna računa (broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. i broj 2-10-1 od 04.09.2017.g.) te da naprijed navedeni izlazni račun za izradu softwera i za dodatne obrade i licence prema zahtjevima korisnika, izdani od žalitelja nisu evidentirani u poslovnim knjigama HGK, u 2017.g.

Provođenjem ponovnog postupka, prvostupanjsko tijelo zatražilo je, dana 26.03.2021.g., od žalitelja dostavu dokumentacije kojom bi dokazao da je u svojim poslovnim knjigama temeljem presude ili nastanka nekih drugih okolnosti, izvršio umanjeње porezne osnovice, koja se mogla promijeniti naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, a sukladno članku 33. stavak 7. Zakona o PDV-u.

Također, prema navodu žalitelja, pokrenuta je tužba u svezi nenaplaćenih potraživanja od HGK, a koja nije predložena niti tijekom postupka nadzora, niti ponovljenog postupka, odnosno do dana sastavljanja Zapisnika u ponovnom postupku.

Nadalje, žalitelj je tijekom nadzora dostavio je „Pregled otvorenih stavki kupaca od 01.01.2017. do 31.01.2018.g.“ u kojem je iskazao sveukupno potraživanje od kupaca u iznosu 9.655.320,95 kn odnosno obračunati PDV iznosi 1.931.064,19 kn te je nadzorom prihvaćeno isto i utvrđeno da se radi o potraživanjima temeljem izlaznih računa a koja su detaljno navedena na stranicama 17. i 18. Zapisnika.

Budući je žalitelj primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama morao je iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te je ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a što je propisano člankom 125. k st. 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Uvažavajući odredbe članka 125. k stavak 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost kao i od žalitelja dostavljen i prihvaćen „Pregled otvorenih stavki kupaca od 01.01.2017. do 31.01.2018.g.“, prvostupanijsko tijelo je utvrdilo da je žalitelj u Prijavi poreza na dodanu vrijednost u mjesecu siječanj 2018.g. pod rednim brojem II.3. Isporuke dobara i usluga u RH po stopi 25%, pored redovitih izlaznih faktura u siječnju 2018.g., trebao iskazati i sve nenaplaćene izlazne fakture iz prijašnjih razdoblja odnosno trebao je iskazati sveukupno osnovicu u iznosu 7.724.256,76 kn i PDV u iznosu 1.931.064,19 kn.

Prvostupanijsko tijelo je također žalitelju u nadziranom razdoblju priznalo pretporez u ukupnom iznosu od 1.820,29 kn sukladno članku 125. k stavak 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a koji proizlazi iz računa 007 i 008 od 29.04. 2016.g. za koje žalitelj posjeduje vjerodostojnu dokumentaciju.

Slijedom svega navedenog prvostupanijsko tijelo je žalitelju utvrdilo obvezu PDV u ukupnom iznosu od 1.929.243,77 kn (1.931.064,19 - 1.820,29).

U smislu primjene mjerodavnog materijalnog prava, u skladu sa odredbama članka 5. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" br. 115/16, 121/19, 32/20 i 42/20, dalje u tekstu: OPZ), u postupku oporezivanja primjenjuju se propisi koji su bili na snazi u vrijeme nastanka činjenica na kojima se temelji oporezivanje.

Oporezivanje i plaćanje poreza na dodanu vrijednost regulirano je Zakonom o porezu na dodanu vrijednost ('Narodne novine', br. 73/13, 148/13, 143/14, 115/16, Rješenje USRH 99/13, 153/13, u daljnjem tekstu: Zakon), a podzakonski Pravilnikom o porezu na dodanu vrijednost ('Narodne novine', br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17, u daljnjem tekstu: Pravilnik).

Člankom 125.i stavak 1. Zakona propisano je da porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke. Vrijednost isporuka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vrijednost isporuka iz članka 90. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona. Iznimno od članka 30. ovoga Zakona, poreznom

obvezniku koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama obveza obračuna PDV-a nastaje na dan primitka plaćanja. Iznimno od članka 57. ovoga Zakona, porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ima pravo na odbitak pretporeza u trenutku kada je isporučitelju platio račun za isporučena dobra ili obavljene usluge. Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u računu mora navesti »obračun prema naplaćenim naknadama.

Člankom 125.k stavak 1. propisano je da porezni obveznik iz članka 125. i stavka 1. ovoga Zakona koji želi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave o početku primjene postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama. Stavkom 2. propisano je da porezni obveznik koji dostavi izjavu o primjeni postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama iz stavka 1. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine i time se obvezuje na primjenu toga postupka na rok od tri godine. Ako porezni obveznik, čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, u roku iz stavka 1. ovoga članka ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama. Stavkom 3. Propisano je da porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora osigurati sve podatke potrebne za utvrđivanje i plaćanje PDV-a. Stavkom 4. propisano je ako nadležna ispostava Porezne uprave utvrdi da podaci koje je porezni obveznik naveo u izjavi iz stavka 1. ovoga članka nisu bili točni, može poreznom obvezniku zabraniti primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama i o tome donosi rješenje, pri čemu žalba ne odgađa izvršenje rješenja. Stavkom 5. propisano je da oporezni obveznik koji je primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a. Stavkom 6. propisano je da porezni obveznik iz stavka 5. ovoga članka mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave kao prilog uz prijavu PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama dostaviti popis svih izdanih, a nenaplaćenih računa i svih primljenih, a neplaćenih računa do promjene načina obračuna PDV-a.

Člankom 193.e stavak 1. Pravilnika propisano je da porezni obveznik koji dostavi izjavu iz članka 125.k stavka 1. Zakona može primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine te je obvezan primjenjivati taj postupak 3 kalendarske godine. Stavkom 2. propisano je ako nakon proteka roka iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama pod uvjetom da vrijednost njegovih isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od iznosa propisanog u članku 125.i stavku 1. Zakona. Stavkom 3. propisano je ako porezni obveznik koji počinje s obavljanjem djelatnosti podnese zahtjev za registriranje za potrebe PDV-a u kojem je izabrao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama primjenjuje taj postupak od dana navedenog u zahtjevu te je obvezan primjenjivati taj postupak 3 kalendarske godine.

Člankom 29. stavkom 1. i 2. Zakona propisano je da je „oporezivi događaj“, događaj na temelju kojeg su ispunjeni pravni uvjeti potrebni za nastanak obveze obračuna PDV-a. „Obveza obračuna PDV-a“ nastaje u trenutku kada Porezna uprava temeljem odredbi ovoga Zakona ima

pravo potraživati PDV od osobe koja ga je obvezna platiti, iako je vrijeme plaćanja PDV-a odgođeno.

Člankom 30. stavak 1. i 2. Zakona propisano je da oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju kada su dobra isporučena ili usluge obavljene. Ako se za isporuke dobara, osim onih iz članka 7. stavka 2. točke b) ovoga Zakona, ili obavljanje usluga kontinuirano izdaju računi ili se kontinuirano obavljaju plaćanja smatra se da dobra isporučena i usluge obavljene po isteku razdoblja na koje se takvi računi ili plaćanja odnose.

Člankom 79. stavak 11. Zakona propisano je ako netko na računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV, iako za to nije ovlašten ili izda račun iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, duguje iskazani iznos PDV-a, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

Člankom 33. stavkom 7. Zakona propisano je da ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja ili ako porezni obveznik kojemu su isporučena dobra ili obavljene usluge koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište i nije registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu pisano izvijesti isporučitelja da nije zatražio povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ili članka 68. ovoga Zakona.

Člankom 160. Pravilnika propisano je da izdavatelj računa može ispraviti pogrešno iskazani PDV u računu o isporučenim dobrima i obavljenim uslugama ako primatelj po tom računu još nije iskoristio pravo na odbitak pretporeza. U tom slučaju, izdavatelj računa obavezan je o ispravku računa pisanim putem obavijestiti primatelja računa. Izdavatelju računa u elektroničkom obliku mora biti dostavljena obavijest o storniranju toga računa u elektroničkom obliku na temelju koje će izdavatelj ispravak PDV-a proknjižiti u svom knjigovodstvu. Izdavatelju računa na papiru mora biti vraćen izvornik računa u kojemu je PDV bio pogrešno iskazan, a on ga mora pohraniti u svoju dokumentaciju i ispravak PDV-a proknjižiti u svome knjigovodstvu. Ako je primatelj računa iz stavka 1. ovoga članka prije ispravka računa već odbio pretporez u svome obračunu PDV-a, ispravak iskazanog i obračunanog PDV-a može se provesti samo pod uvjetima iz članka 33. stavka 7. Zakona. Ovo se ne odnosi na ispravak računa izdanog poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču. U tom slučaju obveza obračuna PDV-a može se ispraviti u razdoblju oporezivanja, u kojem je prodajna cijena ili dio prodajne cijene vraćen poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču, a porezni obveznik raspolaže s odgovarajućim dokazom o povratu prodajne cijene. Izdavatelj računa može ispraviti pogrešno iskazane podatke iz članka 79. stavka 1. Zakona i u tom je slučaju obavezan postupiti na način iz stavka 1. i 2. ovoga članka. Ako porezni obveznik kao izdavatelj računa utvrdi pogrešku na izdanom računu u vezi s više iskazanim PDV-om nakon isteka roka za podnošenje prijave PDV-a, može ispraviti obvezu PDV-a u onom razdoblju oporezivanja, u kojem primi pisanu obavijest primatelja računa o ispravku odbitka pretporeza.

Člankom 83. Zakona propisano je da porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućuju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. Porezni obveznik mora osigurati podatke o obvezi PDV-a za uplatu, odnosno uplati PDV-a te o potraživanju za povrat pretporeza i njegovoj naplati. Porezni obveznik mora imati

i dokumentaciju koja dokazuje da su ispunjeni uvjeti za porezna oslobođenja propisana člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona.

Člankom 57. istog Zakona propisano je da pravo na odbitak PDV-a (pretporeza) nastaje u trenutku kada nastaje obveza obračuna PDV-a koji se može odbiti a člankom 58. propisano je da porezni obveznik ima pravo od PDV-a, koji je obvezan platiti, odbiti iznos PDV-a (pretporez) koji je obvezan platiti ili ga je platio u tuzemstvu za isporuke dobara ili usluge koje su mu drugi porezni obveznici obavili za potrebe njegovih oporezivih transakcija.

Člankom 66. OPZ-a propisano je da knjiženja i druga evidentiranja treba obavljati potpuno, točno, pravodobno i uredno. Primitke i izdatke blagajne (gotovinski promet) treba bilježiti slijedom njihova nastanka svakodnevno. Bilježenje podataka u poslovne knjige mora se temeljiti na urednim i vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama. Smatra se da je isprava za knjiženje uredna kad se iz nje nedvosmisleno može utvrditi mjesto i vrijeme njezina sastavljanja i njezin materijalni sadržaj, što znači narav, vrijednost i vrijeme nastanka poslovne promjene povodom koje je sastavljena. Vjerodostojna je isprava ona koja potpuno i istinito odražava nastali poslovni događaj. Odredbe članka 88. OPZ-a propisuju da u poreznom postupku teret dokaza snosi porezno tijelo za činjenice koje utemeljuju porez (u skladu s člankom 6. stavkom 2. istog Zakona) dok porezni obveznik snosi teret za činjenice koje smanjuju ili ukidaju porez.

Nisu osnovani navodi žalitelja da prvostupanjsko tijelo pogrešno tumači propise kada tvrdi da porezni obveznik koji je primjenjivao porezni postupak prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a (konkretno žalitelj), nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama (računima) mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a, budući da prvostupanjsko tijelo propušta uvažiti elementarnu činjenicu da se to odnosi samo na obvezu iskazivanja onih isporuka i računa koji nisu sporni.

Iz citiranih zakonskih odredbi (članak 125. k st. 5. Zakona) jasno proizlazi da je žalitelj trebao prijaviti PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja (siječanj 2018.g.) nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama te iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene, te imao pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a.

Naime, žalitelj je tijekom 2017. godine sukladno odredbama članka 125. i. Zakona o porezu na dodanu vrijednost bio obveznik plaćanja PDV prema naplaćenim isporukama.

Budući je tijekom 2017. godine žalitelj u svojim poslovnim knjigama iskazao isporuke u vrijednosti većoj od 3.000.000,00 kn nadležna je ispostava porezne uprave 30.05.2018. godine donijela Rješenje kojim se žalitelju, sukladno članku 125. i st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a u svezi s člankom 193. e st. 4 Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost zabranjuje primjena postupka oporezivanja porezom na dodanu vrijednost prema naplaćenoj naknadi od 01.01.2018. godine, a na koje rješenje žalitelj nije u zakonskom roku izjavio žalbu.

Žalitelj je također tijekom nadzora dostavio „Pregled otvorenih stavki kupaca od 01.01.2017. do 31.01.2018.g.“ u kojem je iskazao sveukupno potraživanje od kupaca u iznosu 9.655.320,95 kn odnosno obračunati PDV iznosi 1.931.064,19 kn te je nadzorom prihvaćeno isto i utvrđeno da se radi o potraživanjima temeljem izlaznih računa. Najveći iznos iskazanih isporuka odnosi se na račune evidentirane u knjizi IRA 2017. i izdane HGK: IRA broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 5.011.250,00 kn (osnovica 4.009.000,00 kn i PDV 1.002.250,00 kn)

i IRA broj 2-10-1 od 04.09.2017.g u iznosu 3.918.750,00 kn (osnovica 3.135.000,00 kn i PDV 783.750,00 kn). Navedeni računi izdani HGK na dan 31.12.2017.g. nisu naplaćeni, odnosno temeljem istih žalitelj nije iskazao obvezu PDV- a u 2017.g.

Činjenica da žaliteljjev dobavljač HGK navedene račune nije evidentirao u poslovnim knjigama nije od utjecaja na utvrđeno činjenično stanje, budući žalitelj nije ispravio poreznu osnovicu, a na računima IRA broj 1-10-1 i 2-10-1 od 04.09.2017.g. je iskazao PDV u sveukupnom iznosu 1.786.000,00 sukladno članku 79. stavak 11. Zakona o porezu na dodanu vrijednost dugaže iskazani iznos PDV.

Prvostupanjsko tijelo je također poštivajući odredbe članka 6. stavak 2. OPZ-a žalitelju u nadziranom razdoblju priznalo pretporez u ukupnom iznosu od 1.820,29 kn sukladno članku 125. k stavak 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a koji proizlazi iz računa 007 i 008 od 29.04. 2016.g. za koje je žalitelj posjedovao vjerodostojnu dokumentaciju.

Žaliteljevo ukazivanje na odluke Ustavnog suda u konkretnom slučaju nisu od utjecaja na utvrđeno činjenično stanje i utvrđene obveze.

Po ocjeni ovog tijela prvostupanjsko tijelo je provelo porezni postupak slijedeći u cijelosti odredbe Općeg poreznog zakona i odredbe Zakona o općem upravnom postupku jer je postupilo u dobroj vjeri, odnosno savjesno je i pošteno, na temelju zakonskih odredbi utvrdilo porezne obveze. Ovo tijelo također ocjenjuje da je prvostupanjsko tijelo, uvidom u poslovne knjige i dokumentaciju dokazalo činjenice na kojima temelji utvrđivanje poreza, da je nadzor obavilo s jednakom pozornošću u pogledu svih bitnih činjenica, kako onih koje idu na štetu tako i onih u korist žalitelja.

Prema sadržaju spisa predmeta ovo tijelo nalazi da je pobijano rješenje doneseno temeljem pravilno i u dovoljnoj mjeri utvrđenog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu materijalnog i postupovnog prava, pa kako žalitelj ničim u smislu članka 88. Općeg poreznog zakona ne dokazuje drugačije, dok ostali žalbeni navodi nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari, valjalo je žalbu žalitelja, kao neosnovanu, odbiti.

Na temelju izloženog i propisa članka 116. Zakona o općem upravnom postupku, u vezi s člankom 4. Općeg poreznog zakona, riješeno je kao u izreci.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv istog može pokrenuti upravni spor tužbom Upravnom sudu u roku 30 dana od dana prijema rješenja. Tužba se podnosi, Upravnom sudu u Osijeku, Trg Ante Starčevića 7, Osijek.

Dostaviti:

1. Ministarstvu financija, Porezna uprava,
Područni ured Osijek, uz povrat
spisa i dva primjerka rješenja s
tim da označeni primjerak uruči
žalitelju putem opunomoćenika
2. Pismohrana, ovdje.

NAČELNIK
SAMOSTALNOG SEKTORA
Nikola Biloglav, dipl. iur.

DOSTAVNICA

Potvrđujem da sadržaj ovog dokumenta je ispravan i da ga dostavljam na adresu: **KRŠIĆ**

(Upisati dan, mjesec i godinu primitka)

25.08.2022

primio označenu pošiljku.

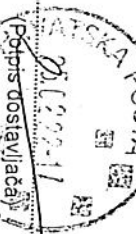
31000 OSIJEK, Dobrošćeva 1

31000 OSIJEK, Dobrošćeva 1

31000 OSIJEK, Dobrošćeva 1

31000 OSIJEK, Dobrošćeva 1

31000 OSIJEK, Dobrošćeva 1

(Potpis dostavljača)

1. Kako dana u sati
primatelj nije zatečen na mjestu dostave, primatelju je
ostavljena obavijest o tome da će sljedeća dostava biti izvršena
dana između sati
te da u naznačeno vrijeme bude na mjestu dostave radi
uručenja pošiljke.

Dana

(Potpis dostavljača)

2. Ni nakon ostavljene obavijesti primatelj nije zatečen na
mjestu dostave te je na mjestu dostave primatelju ostavljena
obavijest o neuspjeloj dostavi, vraćanju pošiljke na adresu
pošiljatelja te pravnim posljedicama neuspjele dostave.

Dana

(Potpis dostavljača)

Naziv i oznaka pošiljke:

II - S.M.P. ROK. RJEŠENJE

Klasa: 4P/II - 471-02/21-01/325

Broj priloga: 513-04-22-2

Na adresu primatelja:

ODJETNIK KRMOSLAV VUKIĆ
D. Lesanac 1, Opatovci

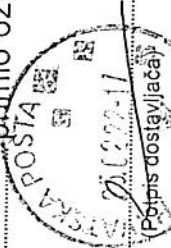

1/2

DOSTAVNICA

Potvrđujem da sam 25.02.2012 primio označenu pošiljku.
(Upisati dan, mjesec i godinu primitka)

KORUPSLAVIĆ
1000 ŠIBENIK, Dobriše Garića 1
Tel: 051 365 50321170
Fax: 051 365 50321170
E-mail: korupslav@os.hr
Web: korupslav.hr

1. Kako dana u sati
primatelj nije zatečen na mjestu dostave, primatelju je
ostavljena obavijest o tome da će sljedeća dostava biti izvršena
dana između sati
te da u naznačeno vrijeme bude na mjestu dostave radi
uručanja pošiljke.

Dana

(Potpis dostavljača)

2. Ni nakon ostavljene obavijesti primatelj nije zatečen na
mjestu dostave te je na mjestu dostave primatelju ostavljena
obavijest o neuspjeloj dostavi, vraćanju pošiljke na adresu
pošiljatelja te pravnim posljedicama neuspjele dostave.

Dana

(Potpis dostavljača)

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Osijek, Trg Ante Starčevića 7/II

REPUBLIKA HRVATSKA	
MINISTARSTVO FINANCIJA-POREZNA UPRAVA	
POSREDOVANJE U POREZNOJ SPOROVI	
20-04-2022	
Prijelazni	Ustroj. jed.
Klasifikacija	
UP/I-471-02/18-01/86	
Ured. broj	Prih. Vrij.
	-36

Poslovni broj: 6 Us I-358/2022-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Upravni sud u Osijeku, po sutkinji Blanki Sajter, uz sudjelovanje zapisničarke Anice Žigmundić, u upravnom sporu tužitelja INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. Osijek, Županijska 18, OIB: 18211582963, kojeg zastupa opunomoćenik Krunoslav Vukšić, odvjetniku u Osijeku, Dobriše Cesarića 1, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, OIB: 18683136487, kojeg zastupa Nikola Biloglav, službena osoba tuženika, radi poreznog nadzora poreza na dodanu vrijednost, 18. ožujka 2022.,

riješio je

Određuje se odgovorni učinak tužbe u ovome sporu te se odgađa izvršenje rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-25 od 31. svibnja 2021. do pravomoćnosti odluke u ovom upravnom sporu.

Obrazloženje

1.1. Tužitelj je podnio tužbu ovome sudu 15. ožujka 2022. radi poništenja rješenja tuženika KLASA: UP/II-471-02/21-01/325, URBROJ: 513-04-22-2 od 25. siječnja 2022. i rješenja Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Službe za nadzor, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-25 od 31. svibnja 2021. Navedenim prvostupanjskim rješenjem, između ostaloga, tužitelju je utvrđena i naložena porezna obveza plaćanja pdv-a u iznosu od 1.929.243,77 kuna kao i kamata na taj iznos, uz provedbu odgovarajućih knjiženja u poslovnim knjigama, kao i uz nalog za izvršenje rješenja u roku od osam dana od dana izvršnosti sukladno odredbi članka 133. stavak 2. i 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine broj 47/09), pod prijetnjom ovrhe. Tužitelj je također zatražio odgovorni učinak tužbe.

1.2. Tužitelj je 17. ožujka 2022. dostavio podnesak kojim je ponovno zatražio da sud odredi odgovorni učinak tužbe s obzirom da je primio opomenu tuženika u kojoj se traži plaćanje nastalog duga koji ukupno sada iznosi 2.350.463,47 kn. Ističe da bi naplatom predmetnog duga odnosno izvršenjem ovrhe za tužitelja nastala nenadoknadiva i trajno nepopravljiva šteta jer se nalaže plaćanje PDV-a na prihod koji nije ostvaren, što predstavlja nepovoljni utjecaj na poslovanje te tužitelj nije u stanju platiti predmetno potraživanje dok ne naplati potraživanje na koje je ovaj porez.

obračunat. Pokretanje predmetne ovrhe smatra da bi nedvojbeno izazvalo pokretanje stečajnog postupka kod tužitelja a možda i likvidaciju tvrtke s posljedicama koje ne idu u korist niti tužitelju kao ni tuženiku.

2. Dakle, tužitelj je u tužbi i navedenom podnesku, između ostalog, zatražio da sud (žurno) odluči da tužba ima odgodni učinak u smislu odredbe članka 26. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.; dalje: ZUS) jer bi izvršenjem prvostupanjskog rješenja u ovoj upravnoj stvari tužitelju nastupila šteta koju bi tužitelj teško mogao otkloniti, a zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke te odgoda nije protivna javnom interesu, pri čemu je prijedlog i obrazložio.

3. Prijedlog je osnovan.

4. 1. Prema odredbi članka 26. stavka 2. ZUS-a sud može odlučiti da tužba ima odgodni učinak ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, ako zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke, a odgoda nije protivna javnom interesu.

4.2. Dakle, sud može odlučiti da tužba odgađa izvršenje pojedinačne odluke ako su kumulativno ispunjene sve zakonom propisane pretpostavke.

5. Ocjenjujući osnovanost predmetnog prijedloga za odgodnim učinkom tužbe, sud smatra da je tužitelj u prijedlogu za odgodu učinio vjerojatnim da bi izvršenje prvostupanjskog rješenja prouzročilo štetu koja bi se teško mogla popraviti s gledišta štetnih posljedica koje mogu nastati na strani tužitelja (u vidu nastupa nelikvidnosti i nemogućnosti podmirivanja obveza, te u konačnici pokretanja stečajnog postupka i prestanka daljnje poslovne aktivnosti tužitelja), uvažavajući i specifične okolnosti otežanih uvjeta rada i poslovanja uslijed pandemije bolesti COVID-19.

6. Kako odgoda izvršenja prvostupanjskog rješenja u ovoj upravnoj stvari u okolnostima konkretnog slučaja nije suprotna javnom interesu, jer iako je naplata poreza u javnom interesu, također je u javnom interesu uspješan rad i poslovanje trgovačkih društava i očuvanje radnih mjesta, to je ocjena suda da su u ovom konkretnom slučaju učinjene vjerojatnim pretpostavke iz odredbe članka 26. stavka 2. ZUS-a, slijedom čega je osnovan prijedlog tužitelja da podnesena tužba ima odgodni učinak do donošenja odluke o meritumu stvari, tj. do donošenja pravomoćne odluke u ovome sporu.

7. Zbog navedenog, a na temelju odredbe članka 26. stavka 2. u svezi sa člankom 65. stavkom 1. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Osijeku 18. ožujka 2022.

Sutkinja
Blanka Sajter v. r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena (članak 67. stavak 1., vezano za članak 26. stavak 2. ZUS-a).

Za točnost otpredak
Anica Žigmundić

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA
POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED OSIJEK
SLUŽBA ZA NADZOR

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA
POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED OSIJEK
SLUŽBA ZA NADZOR

PRESLIKA VJERNA
IZVORNIKU

Primljeno	17.02.2022	Rješenje je pravomoćno
Službeni broj	111.02.11.02	dana 25.02.2022.
Uredni broj	111.02.11.02	izvršno dana 25.02.2022.

U Osijeku, dana 01.03.2022.

KLASA: UP/I-471-02/18-01/86
URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-25

Osijek, 31. svibnja 2021. godine

Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Osijek u postupku poreznog nadzora zakonitosti, pravilnosti i pravodobnosti obračuna, prijave i uplata poreza na dodanu vrijednost, kod poreznog obveznika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek, Županijska 18, na temelju članka 95. i 126. stavak 6. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20 i 42/20 – u daljnjem tekstu: OPZ) i članka 3. stavka 1. točka 5. Zakona o Poreznoj upravi („Narodne novine“ broj 115/16 i 98/19) donosi:

POREZNO RJEŠENJE

Poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek, Županijska 18,

I. Utvrđuje se:

- Manje obračunati porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01. do 31.01.2018. godine:
 - Porezna osnovica u iznosu od 7.724.256,22 kn;
 - Porezna stopa od 25%;
 - Porezna obveza u iznosu od 1.929.243,77 kn;
 - Kamate zbog nepravodobno plaćenog poreza na dodanu vrijednost od dana dospjeća svake pojedine obveze, do dana sastavljanja zapisnika, odnosno 31.03.2021. godine, u iznosu 320.996,90 kn.

II. Nalaže se:

- da uplati porez na dodanu vrijednost za razdoblje 01.01.2018.g. do 31.12.2018. godine u sveukupnom iznosu od 1.929.243,77 kn na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske HR1210010051863000160, model HR68, poziv na broj 1201-18211582963.
- da uplati kamate na porez na dodanu vrijednost za 2018. godinu u sveukupnom iznosu od 320.996,90 kn na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske HR1210010051863000160, model HR68, poziv na broj 1201-18211582963.
- da obračuna i uplati daljnje kamate na nepravodobno uplaćeni porez na dodanu vrijednost od dana sastavljanja Zapisnika, odnosno 31.03.2021.g., do dana uplate na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske HR1210010051863000160, model HR68, poziv na broj 1201-18211582963.

III. N a l a ž e se da nakon izvršenih uplata iz točke II. ovog Rješenja provede odgovarajuća knjiženja u poslovnim knjigama koja se odnose na utvrđenu obvezu.

IV. Porezni obveznik izvršit će ovo Porezno rješenje u roku 8 (osam) dana: nakon isteka roka za žalbu ako žalba nije izjavljena, odnosno nakon primitka rješenja kojim se žalba odbacuje ili odbija, odnosno nakon odricanja od prava na žalbu (čl. 133. Zakona o općem upravnom postupku „Narodne novine“ broj 47/09).

V. Ako porezni obveznik ne izvrši uplatu iz točke II., a u roku iz točke IV. izreke ovog Rješenja, naplata će se izvršiti ovrhom.

O b r a z l o ž e n j e

Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Porezna uprava, Područni ured Osijek, Služba za nadzor, obavilo je porezni nadzor zakonitosti, pravilnosti i pravodobnosti obračuna, prijave i uplata poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2017. do 31.01.2018. godine, kod poreznog obveznika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek, Županijska 18, prema Obavijesti o poreznom nadzoru, KLASA: 471-02/18-01/271, URBROJ: 513-07-14-18-1 od 25. travnja 2018. godine, Zaključku, KLASA:UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ:513-07-14-18-1 od 21. svibnja 2018. godine, Rješenju Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-471-02/18-01/280, URBROJ:513-04-20-4 od 26. veljače 2020. godine te o istome sačinilo Zapisnik, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-22 od 31. ožujka 2021. godine.

Na utvrđene činjenice prema navedenom Zapisniku porezni obveznik je u ostavljenom roku (osam dana) izjavio Prigovor dana 06.04.2021. godine.

U navedenom Prigovoru, zastupnik poreznog obveznika gđin Krunoslav Vukšić je istaknuo:

„Napominjemo da je ranijim Zapisnikom utvrđeno potpuno isto činjenično stanje kao i sada te da je nadležno tijelo donijelo rješenje o obračunu poreza na dodanu vrijednost koje je više tijelo, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak poništilo, vratilo na prvostupanjski postupak i naložilo prvostupanjskom tijelu što i kako mora postupiti a što je službena osoba Ivana Žuljević konstatirala u zapisnik, ali je pritom potpuno ignorirala upute drugostupanjskog tijela i ponovno donijela istovjetni Zapisnik i utvrdila poreznom obvezniku obvezu plaćanja poreza na dodanu vrijednost na primitke koje isti nije ostvario.....“

Rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-471-02/18-01/280, URBROJ:513-04-20-4 od 26.02.2020.g. , između ostalog, navedeno je: „ ..., ovo tijelo nalazi da je zbog pretjerano formalističkog tumačenja propisa, zakon povrijeđen na štetu žalitelja. Slijedom navedenog, pobijano rješenje se poništava i predmet vraća na ponovni postupak. U ponovljenom postupku, u smislu naprijed navedenih primjedbi, prvostupanjsko tijelo će utvrditi točno činjenično stanje.....“

Dakle, prvostupanjsko tijelo je provelo ponovni postupak kojim nisu utvrđene nove činjenice niti su dostavljeni dokazi koji bi doveli do drugačijeg rješenja porezne stvari te je o istome sastavilo Zapisnik, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-22 od 31. ožujka 2021. godine.

Također, vezano za Rješenje Porezne uprave, Ispostave Osijek, KLASA:UP/I-410-19/18-02/184, URBROJ:513-07-03/02-18-2 od 30.05.2018. godine kojim se poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, iz Osijeka zabranjuje primjena postupka oporezivanja porezom na dodanu vrijednost prema naplaćenju naknadi od 01.01.2018. godine zastupnik poreznog obveznika je prigovorio retroaktivnoj primjeni od 01.01.2018.g. „.....tako da porezni obveznik nije mogao niti na koji način prijeći na drugi obračun jer je već bio u sustavu naplate poreza prema naplaćenju naknadi i to prema ranijem rješenju do kraja 2018. godine..... potraživanje koje je bilo osnova za promjenu načina oporezivanja NIJE bilo naplaćeno, pa se ne može govoriti o tome da je porezni obveznik ostvario PRIMITAK kojim bi prešao u višu kategoriju primitaka i time potpao pod režim naplate naknada prema obavljenim isporukama....“

Uvidom u Informacijski sustav Porezne uprave utvrđeno je da je porezni obveznik, INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek, dostavio dana 29.04.2018.g., prijavu poreza na dobit (Obrazac PD) za 2017.g. u kojoj je iskazao ukupno ostvarene prihode u 2017.g. u iznosu 7.800.044,98 kn a koje je i evidentirao na kontima prihoda u Bruto bilanci za isto razdoblje i to: 751, 771, 774, 782, 787, 788 i 789.

Slijedom navedenog, Porezna uprava, Ispostava Osijek je donijela Rješenje, KLASA:UP/I-410-19/18-02/184, URBROJ:513-07-03/02-18-2 od 30.05.2018. godine kojim se poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, iz Osijeka, sukladno članku 125 i st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj 73/13, 148/13, 143/14, Rješenje USRH 99/13 i 153/13) a u svezi s člankom 193 e st. 4. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17) (čl. 125. k st. 2. Zakona),

zabranjuje primjena postupka oporezivanja porezom na dodanu vrijednost prema naplaćenju naknadi od 01.01.2018. godine na koji porezni obveznik nije izjavio žalbu te je nejasan prigovor zastupnika poreznog obveznika a u svezi pravnog učinka istog.

Nadalje u svom prigovoru na Zapisnik, zastupnik je istaknuo „.....da je žalitelju utvrđena obveza poreza na dodanu vrijednost po računima koji su izdani Hrvatskoj gospodarskoj komori u 2017. godini, a koji nisu plaćeni, radi čega je žalitelj (po utvrđenju nadzora) bio dužan u prijavi PDV za prvo razdoblje oporezivanja (siječanj 2018. godine) iskazati sve obavljene, a neplaćene isporuke a što je porezni obveznik i učinio jer je prihode po istim računima evidentirao kao sumnjiva i sporna potraživanja.....mišljenja smo da nema osnova za obračun poreza na dodanu vrijednost po izlaznom računu broj: 1-10-1 od 04. rujna 2017. godine na osnovicu od 4.009.000,00 (obračunati PDV 1.002.250,00 kuna) i izlaznom računu broj: 2-10-1 od 04. rujna 2017. godine na osnovicu od 3.135.000,00 kuna (obračunati PDV 783.750,00 kuna) jer porezna obveza u tom trenutku NIJE nastala.....smatramo da nema osnova za primjenu članka 79. stavak 10. Zakona o porezu na dodanu vrijednost..... ukoliko je HGK osporila da su navedene usluge izvršene i tu činjenicu prvostupanjsko tijelo prihvaća u cijelosti, tada nije moguće utvrđivati da je žalitelj u obvezi plaćanja PDV-a na iste. Jer ukoliko usluga nije izvršena tada nije niti mogla nastati obveza naplate i obračuna PDV-a kao niti kamata, pa se stoga ovakvo utvrđenje prvostupanjskog tijela ukazuje nezakonitim i neutemeljenim.....“

Člankom 79. stavak 11. propisano ako netko na računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV, iako za to nije ovlašten ili izda račun iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, duguje iskazani iznos PDV-a, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

Slijedom navedenog, navodi zastupnika poreznog obveznika u svezi ne izvršavanja usluge nije od utjecaja na utvrđeno činjenično stanje jer je Zakonom o PDV-u vrlo jasno propisano u navedenom članku 79. st. 11. da iako dobra *nisu isporučena ili usluge nisu obavljene* onaj tko izda račun, duguje iskazani iznos PDV-a o čemu više u obrazloženju Rješenja.

Dana 29.04.2020. Porezna uprava, Područni ured Osijek zaprimila je drugostupanjsko rješenje Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-471-02/18-01/280, URBROJ: 513-04-20-4 od 26.02.2020., kojim se uvažava žalba Poreznog obveznika, poništava prvostupanjsko rješenje, KLASA:UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ:513-07-14-0202/015-18-12 od 25.07.2018.g. i predmet vraća na ponovni postupak.

Drugostupanjskim rješenjem naloženo je Poreznoj upravi, Područnom uredu Osijek, kao prvostupanjskom tijelu, da provede ponovni postupak, u kojem će utvrditi točno činjenično stanje.

Ovo tijelo je provelo ponovljeni postupak nadzora poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01. siječnja 2017. godine do 31. siječnja 2018.g. o čemu je sastavilo Zapisnik, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-22 od 31. ožujka 2021. godine.

Zapisnikom kod spomenutog poreznog obveznika je utvrđeno:

Uvidom u Informacijski sustav Porezne uprave (ISPU) - „Registar poreznih obveznika“, utvrđeno je da je porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. upisan u Registar poreznih obveznika (RPO) 23.03.1994. godine, datum registracije je 24.01.1990. godine. Isti je obveznik poreza na dobit od 06.12.1996.g. i mjesečni je obveznik obračunavanja i plaćanja poreza na dodanu vrijednost od 01.01.1998.g.

Također, od 01.01.2015.g. je obveznik PDV-a prema naplaćenju naknadi do 31.12.2017.g. o čemu je dostavljena i Izjava 16.01.2015.g. (čl. 125. i i k Zakona).

Člankom 125.i., j. i k. istog Zakona propisano je da porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke. Vrijednost isporuka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vrijednost isporuka iz članka 90. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona. Iznimno od članka 30. ovoga Zakona, poreznom obvezniku koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama obveza obračuna PDV-a nastaje na dan

primitka plaćanja. Iznimno od članka 57. ovoga Zakona, porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ima pravo na odbitak pretporeza u trenutku kada je isporučitelju platio račun za isporučena dobra ili obavljene usluge. Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u računu mora navesti »obračun prema naplaćenim naknadama. Porezni obveznik iz ovoga Zakona koji želi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave o početku primjene postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama. Porezni obveznik koji dostavi izjavu o primjeni postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama iz stavka 1. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine i time se obvezuje na primjenu toga postupka na rok od tri godine. Ako porezni obveznik, čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, u roku iz stavka 1. ovoga članka ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora osigurati sve podatke potrebne za utvrđivanje i plaćanje PDV-a. Ako nadležna ispostava Porezne uprave utvrdi da podaci koje je porezni obveznik naveo u izjavi iz stavka 1. ovoga članka nisu bili točni, može poreznom obvezniku zabraniti primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama i o tome donosi rješenje, pri čemu žalba ne odgađa izvršenje rješenja. Porezni obveznik koji je primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a. Porezni obveznik iz stavka 5. ovoga članka mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave kao prilog uz prijavu PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama dostaviti popis svih izdanih, a nenaplaćenih računa i svih primljenih, a neplaćenih računa do promjene načina obračuna PDV-a.

Člankom 193.e Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost propisano je da porezni obveznik koji dostavi izjavu iz članka 125.k stavka 1. Zakona može primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine te je obavezan primjenjivati taj postupak 3 kalendarske godine. Ako nakon proteka roka iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama pod uvjetom da vrijednost njegovih isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od iznosa propisanog u članku 125.i stavku 1. Zakona. Ako porezni obveznik koji počinje s obavljanjem djelatnosti podnese zahtjev za registriranje za potrebe PDV-a u kojem je izabrao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama primjenjuje taj postupak od dana navedenog u zahtjevu te je obavezan primjenjivati taj postupak 3 kalendarske godine.

Vezano za navedeno, Porezna uprava, Ispostava Osijek je donijela Rješenje, KLASA:UP/I-410-19/18-02/184, URBROJ:513-07-03/02-18-2 od 30.05.2018. godine kojim se poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, iz Osijeka zabranjuje primjena postupka oporezivanja porezom na dodanu vrijednost prema naplaćenoj naknadi od 01.01.2018. godine na koje porezni obveznik nije izjavio Žalbu.

Ad I.) Zakonom o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj 73/13, 148/13, Rješenje USRH 99/13 i 153/13, 143/14, 115/16, 106/18, 121/19 i 138/20), propisano je člankom 4. st. 1. da je predmet oporezivanja PDV-om isporuka dobara i obavljanje usluga u tuzemstvu uz naknadu koju obavi porezni obveznik koji djeluje kao takav, stjecanje dobara unutar Evropske unije, te uvoz dobara. Člankom 7. st. 5. zakona o PDV-u propisano je da se isporukom dobara uz naknadu smatra premještanje dobara koja su dio poslovne imovine poreznog

I. (1.) Nadzorom kod spomenutog poreznog obveznika utvrđeno je, pregledom dostupne dokumentacije da u razdoblju, od., isti nije obračunao obvezu poreza na dodanu vrijednost na (1.) osnovicu od kn što po (2.) stopi od 25 % (3.) iznosi kn, što zajedno s (4.) kamatama na dan sastavljanja zapisnika, od kn, ukupno iznosi kn.

Do promjene osnovice došlo je iz sljedećih razloga:

Uvidom u Bruto bilancu za 2017.g. odnosno analitiku konta 12000000 – „Kupci u tuzemstvu“ – „Nepovezana društva“ u istom razdoblju, utvrđeno je da je porezni obveznik na istome evidentirao iznos potraživanja od kupaca od 9.750.208,48 kn (dugovno) te potražno umanjenje potraživanja u iznosu od 794.949,68 kn. Stoga, saldo na dan 31.12.2017.g. odnosno sveukupna potraživanja od kupaca na dan 31.12.2017.g. iznose 8.955.258,80 kn.

Najveći iznos potraživanja 8.930.000,00 kn (s PDV-om) odnosi se na potraživanja od kupca HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB, OIB:85167032587 u 2017.g., šifra kupca:132 temeljem izlaznih računa:

1. IRA broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 5.011.250,00 kn (osnovica 4.009.000,00 kn i PDV 1.002.250,00 kn) za izradu softwera: financijsko knjigovodstvo i salda konti (središnjica+dodatne obrade – 15 LICENCI; Prihvat izvoda – Org6 – 8 LICENCI; Knjiga URA kunska Org6 – 17 LICENCI; Fature s PDV-om – 6 LICENCI; Blagajna kunska i devizna središnjica – Org6 – 16 LICENCI; Blagajna kunska ŽK – Org6 – 35 LICENCI; Osnovna sredstva Nova – Org6 – 15 LICENCI; Osnovna sredstva stara – Org6 – 15 LICENCI; Sitan inventar – Org6 – 15 LICENCI; Knjige središnjica – Org6 – 28 LICENCI; Knjige ŽK – Org6 – 30 LICENCI i Centralna Nabava – 102 LICENCE i
2. IRA broj 2-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 3.918.750,00 kn (osnovica 3.135.000,00 kn i PDV 783.750,00 kn) za dodatnu obradu i licence prema zahtjevima korisnika prema specifikaciji (instalirani i ugovoreni software u HGK Središnjica i ostale Županijske komore – financijsko knjigovodstvo, obračun plaća, honorari (drugi dohodak), blagajna kunska i devizna, osnovna sredstva, sitan inventar, Knjiga URA kunska i devizna, robno knjigovodstvo, obračun putnih naloga, doprinosi i sl).

Također, nadzorom je utvrđeno da se navedeni izlazni računi, ne odnose na održavanje nego na isporuku softwera - „licence“ za koju porezni obveznik nije dostavio dokaz o registriranju.

Uvidom u poslovne knjige, bruto bilancu i analitiku kupca 1200000 (šifra 132), navedena potraživanja na dan 31.12.2017.g. u iznosu 8.930.000,00 kn, a koja porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek ima od kupca - HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB, OIB:85167032587 nisu naplaćena. Porezni obveznik, INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek je potraživanja od kupca odnosno temeljem navedenih izlaznih računa evidentirao prihod na kontu 75100000 – Prihodi od prodaje proizvoda nepovezanim druš. u iznosu 7.144.000,000 kn (4.009.000,00+3.135.000,00) te zbog nesigurnosti naplate, u 2017.g. navedena je potraživanja evidentirao kao rashod na kontu 73600000 – Otpisana potraživanja temeljem Zakona o računovodstvu. Knjiženje provedeno na opisani način nema utjecaja na utvrđivanje osnovice poreza na dodanu vrijednost, odnosno ne umanjuje ju, već ima utjecaj pri utvrđivanju osnovice poreza na dobit.

Nadalje, u svojim poslovnim knjigama porezni obveznik na dan 31.12.2017.g. ima evidentirana potraživanja na kontu 12900000 – Ispravak vrijednosti dospjelih a nenaplaćenih potraživanja (132 – Hrvatska gospodarska komora).

Uvidom u Knjigu IRA za nadzirano razdoblje – prolazne stavke (neplaćene) – „Isporuka dobara i usluga u RH“ porezni obveznik je na rednom broju 78 i 79 evidentirao naprijed navedena dva izlazna računa (broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. i broj 2-10-1 od 04.09.2017.g.).

Dopisom, KLASA:471-02/18-01/271, URBROJ:513-07-14-0202/015-18-2 od 17. svibnja 2018.g. temeljem članka 77. i 79. stavak 8. Općeg poreznog zakona, vezano za prikupljanje činjenica bitnih za oporezivanje, od HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB, OIB:85167032587 zatražene su poslovne knjige odnosno dokumentacija vezano za poslovnu suradnju u 2017.g. s poreznim obveznikom INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek.

Dana 24. svibnja 2018.g. HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA, ZAGREB, OIB:85167032587 dostavila je Dopis, urudžbiran u upisniku predmeta pod KLASOM:UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ:36-18-2 u kojem je navedeno: " u 2017.g. nismo imali ugovorni odnos s tvrtkom Informatički inženjering d.o.o. niti smo ga raskidali. S navedenom tvrtkom raskinuli smo ugovorni odnos dana 14. kolovoza 2015. godine.". Nadalje, u privitku navedenog Dopisa dostavljena je i sljedeća dokumentacija:

1. analitičke kartice kupca i dobavljača za razdoblje od 01. siječnja do 31. prosinca 2017.g. Uvidom u dostavljeni analitiku konta 16110 - INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek i analitiku konta 24250 - INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek, za razdoblje od 01. siječnja do 31. prosinca 2017.g., kod HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB, OIB:85167032587, nisu evidentirana kako potraživanja tako niti dugovanja od i prema poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek;
2. Ugovor za održavanje aplikativnog software od 21.11.2012.g. Uvidom u navedeni Ugovor nadzorom je utvrđeno da je isti sklopljen s društvom INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek. Člankom 1., 3. i 4. Ugovora određeno je da je predmet Ugovora: analitika evidencije članarine i doprinosa poslovnih subjekta, netto mjesečna ugovorena naknada iznosi 50.000,00 bez PDV-a;
3. Dopis o raskidu Ugovora, KLASA:940-01/15-01/124, URBROJ:311-02/03-15-01 od 14.08.2015.g. Uvidom u navedeni Dopis utvrđeno je da su jednostrano raskinuti Ugovori sklopljeni između INFORMATIČKOG INŽENJERINGA d.o.o., Osijek i HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB kao korisnika i to: Ugovor za održavanje software od 21.11.2012.g. te pripadajući Aneksi ugovora od 01.04.2015.g., Ugovor za održavanje aplikativnog software od 01.07.2007.g. te pripadajući Aneks ugovora od 01.06.2008.g., Ugovor za održavanje aplikativnog software od 25.08.2010.g. te pripadajući Aneksi ugovora od 01.04.2015.g. te eventualno navedeni Ugovori i/ili aneksi ugovora.

Nadalje, u tijeku nadzora, dana 13. lipnja 2018.g. HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA, ZAGREB, OIB:85167032587 dostavila je Dopis, urudžbiran u upisniku predmeta pod KLASOM:UP/II-4711-02/18-01/86, URBROJ:36-18-4 kojim ovo tijelo izvještava slijedeće: "dana 08. lipnja zaprimljena su dva računa Informatičkog inženjeringa d.o.o. s datumom 04.09.2017.g. koje vam u prilogu dostavljamo. Navedene račune nismo prije zaprimili te ćemo iste vratiti pošiljatelju kao neosnovane."

Dakle nadzorom je utvrđeno, da naprijed navedeni izlazni račun broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. u sveukupnom iznosu 5.011.250,00 kn (PDV - 1.002.250,00) za izradu softwarea i račun broj 2-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 3.918.750,00 (PDV -783.750,00) za dodatne obrade i licence prema zahtjevima korisnika, izdani od poreznog obveznika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek nisu evidentirani u poslovnim knjigama HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB u 2017.g., jer HGK smatra da je dopisom jednostrano raskinuo Ugovor o održavanju software te sve druge eventualno navedene ugovore.

Na stranici 4. Rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-471-02/18-01/280, URBROJ:513-04-20-4 od 26.02.2020.g. , između ostalog, navedeno je: „...Međutim, činjenica na koju ukazuje žalitelj u žalbi, odnosno da isporuke uopće nisu obavljene, a što proistječe iz spisa predmeta, po ocjeni ovog tijela, je bitna u tolikoj mjeri da bi mu se, po takvim računima, utvrdila obveza poreza na dodanu vrijednost. Pored navedenog, ukazivanje žalitelja da je prihode po istim računima evidentirao kao sumnjiva i sporna potraživanja, a da isto nije utvrdilo prvostupanjsko tijelo, također je od utjecaja na rješenje ove porezno-upravne stvari. Radi navedenog, ovo tijelo nalazi da je zbog pretjerano formalističkog tumačenja propisa, zakon povrijeđen na štetu žalitelja. Slijedom navedenog, pobijano rješenje se poništava i predmet vraća na ponovni postupak. U ponovljenom postupku, u smislu naprijed navedenih primjedbi, prvostupanjsko tijelo će utvrditi točno činjenično stanje.....“.

Člankom 29. stavkom 1. i 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost propisano je da je „oporezivi događaj“, događaj na temelju kojeg su ispunjeni pravni uvjeti potrebni za nastanak obveze obračuna PDV-a. „Obveza obračuna PDV-a“ nastaje u trenutku kada Porezna uprava temeljem odredbi ovoga Zakona ima pravo potraživati PDV od osobe koja ga je obvezna platiti, iako je vrijeme plaćanja PDV-a odgođeno.

Člankom 30. stavak 1. i 2. Zakona o PDV-u propisano je da oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju kada su dobra isporučena ili usluge obavljene. Ako se za isporuke dobara, osim onih iz članka 7. stavka 2. točke b) ovoga Zakona, ili obavljanje usluga kontinuirano izdaju računi ili se kontinuirano obavljaju plaćanja smatra se da su dobra isporučena i usluge obavljene po isteku razdoblja na koje se takvi računi ili plaćanja odnose.

Člankom 79. stavak 11. Zakona o porezu na dodanu vrijednost propisano je ako netko na računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV, iako za to nije ovlašten ili izda račun iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, duguje iskazani iznos PDV-a, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

Člankom 33. stavkom 7. istog Zakona propisano je da ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja ili ako porezni obveznik kojemu su isporučena dobra ili obavljene usluge koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište i nije registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu pisano izvijesti isporučitelja da nije zatražio povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ili članka 68. ovoga Zakona.

Člankom 160. Pravilnika o Porezu na dodanu vrijednost propisano je da izdavatelj računa može ispraviti pogrešno iskazani PDV u računu o isporučenim dobrima i obavljenim uslugama ako primatelj po tom računu još nije iskoristio pravo na odbitak pretporeza. U tom slučaju, izdavatelj računa obavezan je o ispravku računa pisanim putem obavijestiti primatelja računa. Izdavatelju računa u elektroničkom obliku mora biti dostavljena obavijest o storniranju toga računa u elektroničkom obliku na temelju koje će izdavatelj ispravak PDV-a proknjižiti u svom knjigovodstvu. Izdavatelju računa na papiru mora biti vraćen izvornik računa u kojemu je PDV bio pogrešno iskazan, a on ga mora pohraniti u svoju dokumentaciju i ispravak PDV-a proknjižiti u svome knjigovodstvu. Ako je primatelj računa iz stavka 1. ovoga članka prije ispravka računa već odbio pretporez u svome obračunu PDV-a, ispravak iskazanog i obračunanog PDV-a može se provesti samo pod uvjetima iz članka 33. stavka 7. Zakona. Ovo se ne odnosi na ispravak računa izdanog poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču. U tom slučaju obveza obračuna PDV-a može se ispraviti u razdoblju oporezivanja, u kojem je prodajna cijena ili dio prodajne cijene vraćen poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču, a porezni obveznik raspolaže s odgovarajućim dokazom o povratu prodajne cijene. Izdavatelj računa može ispraviti pogrešno iskazane podatke iz članka 79. stavka 1. Zakona i u tom je slučaju obavezan postupiti na način iz stavka 1. i 2. ovoga članka. Ako porezni obveznik kao izdavatelj računa utvrdi pogrešku na izdanom računu u vezi s više iskazanim PDV-om nakon isteka roka za podnošenje prijave PDV-a, može ispraviti obvezu PDV-a u onom razdoblju oporezivanja, u kojem primi pisanu obavijest primatelja računa o ispravku odbitka pretporeza

Provođenjem ponovnog postupka, e-mailom dana 26.03.2021.g., ovo tijelo zatražilo je od opunomoćenika poreznog obveznika dostavu dokumentacije kojom bi dokazao da je u svojim poslovnim knjigama (Glavnoj knjizi, Bruto bilanci, kontima prihoda, kontu potraživanja od kupca i sl.), temeljem presude ili nastanka nekih drugih okolnosti, izvršio umanjeње porezne osnovice, koja se mogla promijeniti naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, a sukladno članku 33. stavak 7. Zakona o PDV-u.

Prema navodu direktora Društva, Želimira Poljaka i opunomoćenika poreznog obveznika, odvjetnika Vukšić Krunoslava, pokrenuta je tužba u svezi nenaplaćenih potraživanja od HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, ZAGREB, a koja, niti tijekom postupka nadzora, niti ponovljenog postupka, odnosno do dana sastavljanja Zapisnika nije predložena.

Kako je već navedeno, uvidom u poslovnu dokumentaciju: Glavnu knjigu za 2017.g., Knjigu IRA kao i u Zapisnik te spomenute izlazne račune: broj 1-10-1 od 04.09.2017.g. u sveukupnom iznosu 5.011.250,00 kn (PDV - 1.002.250,00) za izradu softwera i broj 2-10-1 od 04.09.2017.g. u iznosu 3.918.750,00 (PDV -783.750,00) za dodatne obrade i licence prema zahtjevima korisnika, s pripadajućom dokumentacijom, nedvojbeno je utvrđeno da je porezni obveznik temeljem istih evidentirao ostvarene prihode na kontu 75100000 u 2017.g. temeljem Zakona o računovodstvu. Kako se radi o nenaplaćenim potraživanjima porezni obveznik je ista, na dan 31.12.2017.g., evidentirao na kontu 12900000 – Ispravak vrijednosti dospjelih nenaplaćenih potraživanja dakle i dalje u poslovnim knjigama porezni obveznik ima evidentirana potraživanja od kupca HGK ZAGREB. *Kako je već navedeno, knjiženje provedeno na opisani način nema utjecaja na utvrđivanje osnovice poreza na dodanu vrijednost, odnosno ne umanjuje ju, već ima utjecaj pri utvrđivanju osnovice poreza na dobit.*

Navode koje je zastupnik poreznog obveznika u prigovoru iznio vezano za neplaćanje po dva izlazna računa 1-10-1 i 2-10-1 od 04.09.2017.g. od strane kupca HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE,

ZAGREB kao i navode da je HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA, ZAGREB osporila navedene izlazne račune odnosno da navedene usluge nisu izvršene ovo tijelo smatra da isti nisu od utjecaja na utvrđeno činjenično stanje obzirom da je članak 79. st. 11. Zakona o porezu na dodanu vrijednost vrlo jasno propisao da, iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, onaj tko na računu iskaže PDV dužuje iskazani iznos PDV-a.

Kako u ponovljenom postupku nisu utvrđene nove činjenice niti su dostavljeni dokazi koji bi doveli do drugačijeg rješenja porezne stvari odnosno kako porezni obveznik nije ispravio poreznu osnovicu sukladno članku 33. st. 7. Zakona, a na računima broj 1-10-1 i 2-10-1 od 04.09.2017.g. za isporuku softvera (licenci) je iskazao PDV u sveukupnom iznosu 1.786.000,00 (1.002.250,00+783.750,00), sukladno članku 79. stavak 11. Zakona, dužuje iskazani iznos PDV-a.

Nadalje, porezni obveznik, INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963 iz Osijeka, tijekom nadzora dostavio je „Pregled otvorenih stavki kupaca od 01.01.2017. do 31.01.2018.g.“ urudžbiran u upisniku predmeta pod KLASOM:UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 383-18-3 od 13.06.2018.g., u kojem je iskazao sveukupno potraživanje od kupaca u iznosu 9.655.320,95 kn (8.941.748,65+276.687,50+395.301,00+41.583,13) odnosno obračunati PDV iznosi 1.931.064,19 kn (1.788.349,73+55.337,50+79.060,20+8.316,63) te je nadzorom prihvaćeno isto i utvrđeno da se radi o potraživanjima temeljem izlaznih računa a koja su detaljno navedena na stranicama 17. i 18. Zapisnika.

Porezni obveznik koji je primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a što je propisano člankom 125. k st. 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Slijedom svega navedenog, uvažavajući 125. k st. 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost kao i, od poreznog obveznika, dostavljen i prihvaćen „Pregled otvorenih stavki kupaca od 01.01.2017. do 31.01.2018.g.“, nadzorom je utvrđeno da je porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB:18211582963, Osijek u Prijavi poreza na dodanu vrijednost u mjesecu siječanj 2018.g. pod rednim brojem II.3. Isporuke dobara i usluga u RH po stopi 25%, pored redovitih izlaznih faktura u siječnju 2018.g., trebao iskazati i sve nenaplaćene izlazne fakture iz prijašnjih razdoblja odnosno trebao je iskazati sveukupno osnovicu u iznosu 7.724.256,76 kn i PDV u iznosu 1.931.064,19 kn.

Nadalje, uvidom u Bruto bilancu za 2018.g. (odnosno do 31. siječnja 2018.g.) poreznog obveznika, utvrđeno je da je podatke o pretporezu evidentirao na slijedećim kontima:

-18000000-“Pretporez 5% od isporuka dobara i prim. usluga” u iznosu	7,17 kn;
-18200000-“Pretporez 25% od isporuka dobara i prim.usluga” u iznosu	209,52 kn;
-18200001 –“Plaćeni PDV UR-a 25%” u iznosu	389,38 kn;

U tijeku nadzora, porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, OIB:18211582963 dostavio je „Pregled otvorenih stavki dobavljača od 01.01.2017.g. do 31.01.2018.g.“ kako slijedi:

1. za dobavljača DRAŽEN PLAVEC, OIB:40390630161 i to: RN 007 od 29.04.2016.g. u sveukupnom iznosu 2.851,43 kn (PDV – 570,29 kn) za prijedlog za ovrhu broj Ovr-420/16 + troškovi i RN 008 od 29.04.2016.g. u sveukupnom iznosu 6.250,00 kn (PDV – 1.250,00 kn) za prijedlog za ovrhu broj Ovr-737/16+troškovi;
2. za dobavljača LANICO d.o.o., OIB:12576486160 i to: RN br 12-1-1 od 05.12.2016.g. u sveukupnom iznosu 69.625,00 kn (PDV – 13.925,00 kn) za prijevod stručnog teksta, RN br 19-1-1 od 01.12.2017.g. u sveukupnom iznosu 14.000,00 kn (PDV – 2.800,00 kn) za trošak reklame i RN br 20-1-1 od 01.12.2017.g. u sveukupnom iznosu 14.000,00 kn (PDV – 2.800,00 kn) za trošak reklame.

Uvidom u „Ukupno stanje poslovnih partnera – 22000000 Dobavljači“, Knjigu primljenih (ulaznih) računa (Knjiga URA) za razdoblje od 01.01. do 31.12.2017.g., Analitičke kartice 22000000-„Dobavljači“ nadzorom je utvrđeno:

-uvidom u analitičku karticu 220 – “Dobavljači” u 2017.g., šifra dobavljača 798 – Odvjetnik Dražen Plavec, OIB:40390630161 utvrđeno je da su na istoj evidentirani ulazni računi dobavljača broj 7 i 8 od 29.04.2016.g. za sastavljenje prijedloga za ovrhu broj Ovr-420/16 i broj Ovr-737/16 uvećani za

troškove javnog bilježnika u sveukupnom iznosu 9.101,43 kn (2.851,43+6.250,00) odnosno na istoj nije evidentirano plaćanje istih te uvidom u Knjigu ulaznih računa utvrđeno je da pretporez u ukupnom 1.820,29 kn (570,29+1.250,00), porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, OIB:18211582963 nije koristio.

-uvidom u analitičku karticu 220 – "Dobavljači" u 2017.g., šifra dobavljača 20 – LANICO d.o.o., OIB:12576486160 utvrđeno je da su na istoj evidentirani ulazni računi dobavljača i to: 12-1-1 od 05.12.2016.g. za prijevod stručnog teksta u ukupnom iznosu 69.625,00 kn (13.925,00 kn PDV) i računi broj 19-1-1 i 20-1-1 od 01.12.2017.g. za reklamu u sveukupnom iznosu 28.000,00 kn (5.600,00 kn PDV). Uz navedene račune dobavljača LANICO d.o.o., porezni obveznik INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, OIB:18211582963 nije predao nikakvu vjerodostojnu dokumentaciju sukladno članku 66. Općeg poreznog zakona odnosno nije predao nikakav kojim bi potkrijepio "tvrdnju" da su usluge reklame i prijave stvarno izvršene kao dokaz o tome koji je to tekst preveden i u koju svrhu te na koji način i gdje je izvršena usluga reklame.

Člankom 66. Općeg poreznog zakona propisano je da knjiženja i druga evidentiranja treba obavljati potpuno, točno, pravodobno i uredno. Primitke i izdatke blagajne (gotovinski promet) treba bilježiti slijedom njihova nastanka svakodnevno. Bilježenje podataka u poslovne knjige mora se temeljiti na urednim i vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama. Smatra se da je isprava za knjiženje uredna kad se iz nje nedvosmisleno može utvrditi mjesto i vrijeme njezina sastavljanja i njezin materijalni sadržaj, što znači narav, vrijednost i vrijeme nastanka poslovne promjene povodom koje je sastavljena. Vjerodostojna je isprava ona koja potpuno i istinito odražava nastali poslovni događaj.

Člankom 83. Zakona o porezu na dodanu vrijednost propisano je da porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućuju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. Porezni obveznik mora osigurati podatke o obvezi PDV-a za uplatu, odnosno uplati PDV-a te o potraživanju za povrat pretporeza i njegovoj naplati. Porezni obveznik mora imati i dokumentaciju koja dokazuje da su ispunjeni uvjeti za porezna oslobođenja propisana člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona.

Člankom 57. istog Zakona propisano je da pravo na odbitak PDV-a (pretporeza) nastaje u trenutku kada nastaje obveza obračuna PDV-a koji se može odbiti a člankom 58. propisano je da porezni obveznik ima pravo od PDV-a, koji je obvezan platiti, odbiti iznos PDV-a (pretporez) koji je obvezan platiti ili ga je platio u tuzemstvu za isporuke dobara ili usluge koje su mu drugi porezni obveznici obavili za potrebe njegovih oporezivih transakcija.

Sukladno već spomenutom čl. 83. i 58. Zakona o PDV-u nadzorom je utvrđeno da evidentiranja temeljem ulaznih račun broj 12-1-1 od 05.12.2016.g., 19-1-1 od 01.12.2017.g. i 20-1-1 od 01.12.2017.g. u sveukupnom iznosu 97.625,00 kn (PDV – 19.525,00 kn) predstavljaju evidentiranja temeljem nevjerodostojne dokumentacije. Postupajući na takav način poreznom obvezniku se ne priznaje pretporez u iznosu 19.525,00 kn sukladno čl. 58. st. 1. jer porezni obveznik ima pravo od PDV-a, koji je obvezan platiti, odbiti iznos PDV-a (pretporez) koji je obvezan platiti ili ga je platio u tuzemstvu za isporuke dobara ili usluge koje su mu drugi porezni obveznici obavili za potrebe njegovih oporezivih transakcija.

Dakle, poreznom obvezniku INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, OIB:18211582963 u nadziranom razdoblju priznaje se pretporez u ukupnom iznosu 1.820,29 kn a koji proizlazi iz računa 007 i 008 od 29.04.2016.g. od odvjetnika Plavec Dražena.

Slijedom svega navedenog, sukladno zakonskim propisima, a na temelju dostavljene dokumentacije od strane poreznog obveznika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, OIB:18211582963 od 01.01.2018.g. nadzorom je utvrđena neprijavljena vrijednost isporuka - oporezive transakcije za siječanj 2018.g. u sveukupnom iznosu 7.716.975,08 kn (7.153.398,92 + 221.350,00 + 316.240,80 + 33.266,50 - 7.281,14) odnosno neiskazani PDV u iznosu 1.929.243,77 kn (1.931.064,06-1.820,29).

Sukladno odredbama Zakona o kamatama („Narodne novine“ broj 94/04 i 35/05), čl. 26., 29., 171. i 172. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), Odluka o kamatnim stopama, diskontnoj (eskontnoj) stopi i naknadama Hrvatske narodne banke („Narodne novine“ broj 94/17) i čl. 21. i 130. Općeg poreznog zakona, na utvrđenu obvezu PDV-a u sveukupnom iznosu 1.929.243,77 kn obračunate su zatezne kamate u sveukupnom iznosu 320.996,90 kn od dana

dospijeća obveze PDV-a do datuma sastavljanja Zapisnika (odnosno od 01.03.2018.g. do 31.03.2021. godine).

Porezna stopa od 25 % iz točke I./1/1.5., 2/2.2. i 3/3.5., propisana je člankom 38. stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Na poreznu osnovicu iz točke I./1/1.1. primjenom porezne stope iz točke I./1/1.2., Zapisnikom, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-22 od 31.03.2021.g., utvrđena je porezna obveza u sveukupnom iznosu od 1.929.243,77 kn.

Obračunata kamata, na nepravodobno plaćeni porez na dodanu vrijednost za razdoblje od dana dospijeća obveze poreza na dodanu vrijednost, do dana sastavljanja Zapisnika, odnosno 31.03.2021. godine, iznosi 320.996,90 kn, a obračunata je u skladu s odredbama Zakona o kamataima („Narodne novine“ broj 94/04 i 35/05), čl. 26., 29., 171. i 172. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), Odluka o kamatnim stopama, diskontnoj (eskontnoj) stopi i naknadama Hrvatske narodne banke („Narodne novine“ broj 94/17) i čl. 21. i 130. Općeg poreznog zakona.

I.2. Porezna stopa od 25 % iz točke I./1/1.5., 2/2.2. i 3/3.5., propisana je člankom 38. stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

I.3. Na poreznu osnovicu iz točke I./1/1.1. primjenom porezne stope iz točke I./1/1.2., Zapisnikom, KLASA: UP/I-471-02/18-01/86, URBROJ: 513-07-14-0202/015-21-22 od 31.03.2021.g., utvrđena je porezna obveza u sveukupnom iznosu od 1.929.243,77 kn.

I.4. Obračunata kamata, na nepravodobno plaćeni porez na dodanu vrijednost za razdoblje od dana dospijeća obveze poreza na dodanu vrijednost, do dana sastavljanja Zapisnika, odnosno 31.03.2021. godine, iznosi 320.996,90 kn, a obračunata je u skladu s odredbama Zakona o kamataima („Narodne novine“ broj 94/04 i 35/05), čl. 26., 29., 171. i 172. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), Odluka o kamatnim stopama, diskontnoj (eskontnoj) stopi i naknadama Hrvatske narodne banke („Narodne novine“ broj 94/17) i čl. 21. i 130. Općeg poreznog zakona.

Ad II. Nalozi za uplatu obveze temelje se na odredbama čl. 21. i 22. Općeg poreznog zakona a u svezi s čl. 127. istog Zakona.

Račun za uplatu poreza na dodanu vrijednost na pripadajući uplatni račune temelji se na: Naredbi o načinu uplaćivanja prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihoda za financiranje drugih javnih potreba u 2021. godini („Narodne novine“ broj 11/2021).

Ad.III. U svezi s utvrđenjima iz točke I. i zadanim nalogima iz točke II. izreke ovoga Rješenja, porezni obveznik će u svojim poslovnim knjigama provesti odgovarajuća knjiženja u skladu s odredbama članka 62. do 67. Općeg poreznog zakona, odnosno sukladno odredbama Zakona o računovodstvu („Narodne novine“ broj: 78/15, 134/15, 120/16, 116/18, 42/20 i 47/20).

Ad.IV. Određivanje roka za izvršenje rješenja temelji se na odredbi čl. 79. st. 1. i 2. i čl. 98. st. 3. Zakona o općem upravnom postupku, a u svezi s čl. 4. Općeg poreznog zakona i čl. 1. i 2. istog Zakona.

Ad.V. Ako porezni obveznik ne izvrši nalog iz točke II, a u roku iz točke IV. izreke ovog rješenja, temeljem čl. 21. Općeg poreznog zakona, naplata će se izvršiti ovrhom, a na način propisan odredbama čl. 136. do 171. Općeg poreznog zakona.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog Rješenja porezni obveznik ima pravo na žalbu u skladu s člankom 178. stavak 1. i 180. Općeg poreznog zakona u roku od 30 dana od dana primitka Rješenja.

Žalba se podnosi Ministarstvu financija, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, a predaje se izravno ili šalje poštom preporučeno Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područnom uredu Osijek, Županijska 4, 31000 Osijek, u dva (2) primjerka.

Na žalbu se plaća upravna pristojba u iznosu 35,00 kn, prema Tbr. 3. Tarife upravnih pristojbi koja je propisana Uredbom o tarifi upravnih pristojbi („Narodne novine“ broj 8/17) temeljem Zakona o upravnim pristojbama („Narodne novine“ broj 115/16).

p.o. PROČELNIKA - VODITELJ
SLUŽBE ZA NADZOR

Gordana Škarica

Dostaviti:

1. Poreznom obvezniku – zastupniku
KRUNOSLAVU VUKŠIĆU, D. Cesarića 1, Osijek
2. Dosje obveznika
3. Pismohrana(x2)

Naziv i oznaka pošiljke:

Porezno rješenje

Klasa: 601/1-494-02/18-01/86

Broj prijema: 513-09-14-0202/015-24-25

Na adresu primatelja:

Obitelji Nik Kranjčević
Dječak i osijek

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIA-POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED OSIJEK
Osijek, Županijska 4

[Handwritten signature]

DOSTAVNICA

Potvrđujem da sam danas

(Upisati dan, mjesec i godinu primitka)

primio označenu pošiljku.

ODVJETNIK
KRUMOSLAV VUKŠIĆ
31000 OSIJEK, Dobroće Cestica 1
Šifra: 3025031170
Faksa: 031/291-122
E-pošta: ~~krumoslav.vuksic@osijek.hr~~
Potpis primaoca

(Potpis dostavljača)

1. Kako dana u sati
primatelj nije zatečen na mjestu dostave, primatelju je
ostavljena obavijest o tome da će sljedeća dostava biti
izvršena dana između sati
te da u naznačeno vrijeme bude na mjestu dostave radi
uručenja pošiljke.

Dana:

(Potpis dostavljača)

2. Ni nakon ostavljene obavijesti primatelj nije zatečen na
mjestu dostave te je na mjestu dostave primatelju
ostavljena obavijest o neuspjeloj dostavi, vraćanju pošiljke
na adresu pošiljatelja te pravnim posljedicama neuspjele
dostave.

Dana:

(Potpis dostavljača)